

- rozhodnutí České národní banky č.j. 2025/108810/CNB/580 ze dne 5. září 2025, sp.zn. S-Sp-2024/00311/CNB/581

V Praze dne 5. 9. 2025
Č. j.: 2025/108810/CNB/580
Ke sp. zn.: S-Sp-2024/00311/CNB/581
Počet stran: 12

ROZHODNUTÍ

Česká národní banka (dále jen „**správní orgán**“), jako orgán dohledu nad finančním trhem podle zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, orgán dohledu nad kapitálovým trhem podle zákona č. 15/1998 Sb., o dohledu v oblasti kapitálového trhu a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZoD**“) a orgán vykonávající dohled nad dodržováním práv a povinností stanovených zákonem č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZPKT**“) a stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**MAR**“), rozhodla v řízení o přestupku vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**PřZ**“), ve spojení se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**SŘ**“), se společností **TBGF SICAV a.s., IČO 093 94 257, se sídlem Na Příkopě 969/33, Staré Město, 110 00 Praha 1**, takto:

I.

Společnost TBGF SICAV a.s., IČO 093 94 257, se sídlem Na Příkopě 969/33, Staré Město, 110 00 Praha 1,

se uznává vinnou tím,

**že jako osoba od 21. 3. 2023 ovládaná [redacted]
dat. nar. [redacted], bytem [redacted]
který byl od 4. 3. 2019 do 4. 3. 2024 členem dozorčí rady a od 28. 1. 2020 od 4. 3. 2024 pak i předsedou dozorčí rady společnosti SAB Finance a.s., IČO 247 17 444, se sídlem Na Příkopě 969/33, Staré Město, 110 00 Praha 1, která je emitentem akcií ISIN CZ0009009940 přijatých od 28. 1. 2021 k obchodování na regulovaném trhu organizovaném společností Burza cenných papírů Praha, a.s. v segmentu *Standard Market*, neoznámila České národní bance do tří pracovních dnů, tedy**

- (i) nejpozději do 4. 7. 2023 obchod na vlastní účet s akciemi ISIN CZ0009009940 vydanými SAB Finance a.s. uskutečněný dne 29. 6. 2023, jímž nabyla 3 199 ks akcií SAB Finance a.s. za jednotkovou cenu 1 036,252 Kč, tj. v celkovém objemu 3 314 970,15 Kč,**
- (ii) nejpozději do 18. 7. 2023 obchod na vlastní účet s akciemi ISIN CZ0009009940 vydanými SAB Finance a.s. uskutečněný dne 13. 7. 2023, jímž nabyla 161 877 ks akcií SAB Finance a.s. za jednotkovou cenu 1 059,9370 Kč, tj. v celkovém objemu 171 579 421,75 Kč, a**

(iii) nejpozději do 24. 11. 2023 obchod na vlastní účet s akciemi ISIN CZ0009009940 vydanými SAB Finance a.s. uskutečněný dne 21. 11. 2023, jímž nabyla 46 698 ks akcií SAB Finance a.s. za jednotkovou cenu 1 060 Kč, tj. v celkovém objemu 49 499 880 Kč,

a to přestože již obchodem ad (i) překročila prahovou hodnotu 20 000 EUR celkového objemu jí uskutečněných obchodů vztahujících se k akciím SAB Finance a.s. za kalendářní rok 2023,

tedy

jako osoba ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 26 písm. d) MAR úzce propojená s osobou s řídicí pravomocí ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 25 písm. a) MAR neoznámila příslušnému orgánu v souladu s čl. 19 odst. 1 ve spojení s čl. 19 odst. 2 MAR nejpozději do tří pracovních dnů ode dne jejich uskutečnění celkem 3 obchody provedené na vlastní účet a vztahující se k akciím daného emitenta,

čímž porušila

povinnost stanovenou v čl. 19 odst. 1 ve spojení s čl. 19 odst. 2 MAR,

a spáchala tak

3 přestupky podle § 177 odst. 1 písm. c) ZPKT,

za což se jí ukládá

podle § 177 odst. 6 písm. a) ZPKT pokuta ve výši 1 000 000 Kč (slovy jeden milion korun českých).

Pokuta je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu v Praze vedený u České národní banky, č. 3754-67724011/0710, konstantní symbol 1148, variabilní symbol je identifikační číslo plátce.

II.

Společnosti TBGF SICAV a.s., IČO 093 94 257, se sídlem Na Příkopě 969/33, Staré Město, 110 00 Praha 1, se podle § 95 odst. 1 PřZ v návaznosti na § 79 odst. 5 SŘ a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, ukládá povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 2 500 Kč (slovy dva tisíce pět set korun českých).

Náhrada nákladů řízení je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České národní banky č. 115-69193891/0710, konstantní symbol 1148, variabilní symbol je identifikační číslo plátce.

ODŮVODNĚNÍ

A. Identifikace účastníka řízení

(1) TBGF SICAV a.s., IČO 093 94 257, se sídlem Na Příkopě 969/33, Staré Město, 110 00 Praha 1 (dále jen „účastník řízení“), je zapsána v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, sp. zn. B 25580. Účastník řízení je fondem kvalifikovaných investorů dle § 95 odst. 1 písm. a) zákona č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech

a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZISIF**“), v právní formě akciové společnosti s proměnným základním kapitálem¹, vykonávajícím činnost na základě zápisu do seznamu vedeného správním orgánem dne 3. 8. 2020. Obhospodařovatelem účastníka řízení podle § 6 ZISIF je AMISTA investiční společnost, a.s., IČO 274 37 558, se sídlem Sokolovská 700/113a, 186 00 Praha 8. Do 31. 7. 2022 byla obhospodařovatelem účastníka řízení AVANT investiční společnost, a.s., IČO 275 90 241, se sídlem Hvězdova 1716/2b, Nusle, 140 00 Praha 4.

B. Postup správního orgánu v řízení

(2) V tomto řízení bylo postupováno následovně:

- 12. 2. 2025 vydáním příkazu ze dne 12. 2. 2025, č. j. 2025/016930/CNB/580 (dále jen „**Příkaz**“), bylo řízení zahájeno;
- 20. 2. 2025 účastník řízení podal proti Příkazu odpor;
- 24. 2. 2025 správní orgán vyrozuměl účastníka o jeho právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a určil mu k tomu lhůtu v délce 10 pracovních dnů;
- 7. 3. 2025 účastník řízení zaslal své vyjádření k podkladům rozhodnutí, v němž navrhl nařízení ústního jednání;
- 25. 6. 2025 správní orgán účastníka řízení vyzval k předložení doplňujících podkladů;
- 9. 7. 2025 účastník řízení předložil požadované podklady;
- 22. 8. 2025 správní orgán vyrozuměl účastníka řízení, že do spisu založil další podklady, k nimž se účastník řízení může vyjádřit ve lhůtě 5 pracovních dnů;
- 1. 9. 2025 účastník řízení zaslal vyjádření k doplněným podkladům;
- 1. 9. 2025 usnesením ze dne 1. 9. 2025, č. j. 2025/105900/CNB/580 správní orgán zamítl návrh účastníka řízení na nařízení ústního jednání.

C. Relevantní právní úprava

(3) Podle čl. 3 odst. 1 bodu 25 písm. a) MAR se **osobou s řídicí pravomocí** rozumí osoba v rámci emitenta, účastníka trhu s povolenkami na emise nebo jiného subjektu uvedeného v čl. 19 odst. 10 MAR, která je členem správního, řídicího nebo dozorčího orgánu tohoto subjektu.

(4) Podle § 44 odst. 2 ve spojení s § 446 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZOK**“) je dozorčí rada akciové společnosti kontrolním orgánem a tedy i dozorčím orgánem ve smyslu MAR.

(5) Podle čl. 3 odst. 1 bodu 26 písm. d) MAR se **osobou úzce propojenou** rozumí mimo jiné právnická osoba, svěřenský fond nebo společenství, jejichž řídicí funkce jsou vykonávány osobou s řídicí pravomocí nebo které jsou přímo nebo nepřímo ovládány touto osobou nebo které byly zřízeny ve prospěch této osoby nebo jejichž ekonomické zájmy v podstatě odpovídají ekonomickým zájmům této osoby.

(6) Podle § 74 odst. 1 ZOK platí: „*Ovládající osobou je osoba, která může v obchodní korporaci přímo či nepřímo uplatňovat rozhodující vliv. Ovládanou osobou je obchodní korporace ovládaná ovládající osobou.*“.

(7) Podle čl. 19 odst. 1 písm. a) MAR platí: „*Osoby s řídicí pravomocí, jakož i osoby, jež jsou s nimi v úzce propojené, oznámí emitentovi nebo účastníku trhu s povolenkami*

¹ Spis č. I. 1-3.

na emise a příslušnému orgánu uvedenému v odst. 2 druhém pododstavci: (...) v případě emitentů každý obchod uskutečněný na jejich vlastní účet, vztahující se k akciím nebo dluhovým nástrojům daného emitenta nebo k derivátům nebo k jiným finančním nástrojům s nimi spojeným...“.

(8) Podle čl. 19 odst. 2, první pododstavec MAR platí: „Pro účely odstavce 1 a aniž je dotčeno právo každého členského státu uložit jiné oznamovací povinnosti, než jsou povinnosti uvedené v tomto článku, musí být veškeré obchody uskutečněné na vlastní účet osobami uvedenými v odstavci 1 oznámeny těmito osobami příslušným orgánům.“

(9) Podle čl. 19 odst. 2, druhý pododstavec MAR platí: „Platné předpisy pro oznamování, jež musí osoby uvedené v odstavci 1 dodržovat, jsou předpisy členského státu, ve kterém je emitent nebo účastník trhu s povolenkami na emise registrován. Oznámení se činí příslušnému orgánu dotyčného členského státu do tří pracovních dnů ode dne uskutečnění obchodu...“.

(10) Podle čl. 19 odst. 8 MAR se odstavec 1 vztahuje na každý obchod uskutečněný po dosažení celkové výše 20 000 EUR za období kalendářního roku. Prahová hodnota ve výši 20 000 EUR se určí sečtením všech obchodů uvedených v odstavci 1 bez započtení. Správní orgán upozorňuje, že do 3. 12. 2024 činila uvedená prahová hodnota pouze 5 000 EUR.² Skutky, jež jsou předmětem tohoto řízení, se však staly před tímto datem. S ohledem na zásadu příkazu retroaktivity ve prospěch pachatele³ správní orgán v tomto řízení aplikuje MAR ve znění od 4. 12. 2024, neboť je zjevné, že tato pozdější právní úprava je pro účastníka řízení příznivější.

(11) Správní orgán ve svém stanovisku publikovaném dne 28. 11. 2018 a dále aktualizovaném k 17. 7. 2024 a k 4. 12. 2024 „Soubor odpovědí na dotazy související s regulací ochrany proti zneužívání trhu a transparentnosti“⁴ (dále jen „Stanovisko“) dále rozvádí, že „[o]znamování manažerských transakcí emitentovi finančního nástroje a České národní bance podléhají fyzické i právnické osoby podílející se na rozhodování emitenta finančního nástroje, ale i jakékoliv jiné osoby, které mají pravidelný přístup k vnitřním informacím a jednají jménem emitenta finančního nástroje nebo se podílejí na jeho rozhodování (zejména o budoucím vývoji a strategii emitenta finančního nástroje). Povinnými osobami tak kromě členů orgánů budou podle konkrétní organizační struktury emitenta finančního nástroje zejména vysoce postavení manažeři (CEO, CFO apod.). Osoby úzce propojené zahrnují dle čl. 3 odst. 1 bod 26 MAR především rodinné příslušníky a právnické osoby řízené, vlastněné či zřízené ve prospěch povinné fyzické osoby... Podle čl. 19 odst. 8 MAR podléhají oznamovací povinnosti transakce, pokud součet jejich hodnot v kalendářním roce dosahuje nebo přesahuje částku odpovídající 20 000 EUR (rozuměno všechny transakce provedené v daném kalendářním roce – lhůta 3 obchodních dnů [resp. pracovních dnů v případě oznámení činěného vůči příslušnému orgánu, tj. správnímu orgánu] pro oznámení transakce se počítá až od poslední transakce, která hranici překročila).“.

(12) V souladu s bodem 7.1 výkladového materiálu Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA) Otázky a odpovědi k nařízení o zneužívání trhu (dále jen „ESMA Q&A“)⁵ se pro výpočet prahové hodnoty použije (spotový) kurz Evropské centrální banky (dále jen „ECB“) vyhlášený na konci obchodního dne, kdy se transakce uskutečnila. Pokud ECB pro dotýčný obchodní den kurz nevyhlásí, použije se kurz vyhlášený správním orgánem.⁶

² Ke zvýšení prahové hodnoty na 20 000 EUR došlo novelou provedenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2809 ze dne 23. 10. 2024, kterým se mění nařízení (EU) 2017/1129, (EU) č. 596/2014 a (EU) č. 600/2014 za účelem zvýšení atraktivity veřejných kapitálových trhů v Unii pro společnosti a usnadnění přístupu malých a středních podniků ke kapitálu, s účinností od 4. 12. 2024.

³ Srov. § 2 odst. 1 PŘZ a čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod.

⁴ Dostupné z: <https://www.cnb.cz/cs/dohled-finančni-trh/legislativni-zakladna/stanoviska-k-regulaci-finančního-trhu/RS2018-14/>

⁵ Srov. Questions and Answers on the Market Abuse Regulation (MAR), stav ze dne 15. 11. 2022 (ESMA70-145-111 Version 17), dostupné z: https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/esma70-145-111_qa_on_mar.pdf

⁶ Srov. A7.1 ESMA Q&A: „If transactions are carried out in a currency which is not the EUR, the exchange rate to be used to determine if the threshold is reached is the official daily spot foreign exchange rate which is applicable at the end of the business day when the transaction

(13) Nakonec, podle § 177 odst. 1 písm. c) ZPKT se právnická osoba dopustí přestupku tím, že nesplní některou z povinností nebo poruší některý ze zákazů podle čl. 18, čl. 19 nebo čl. 20 MAR.

D. Skutková zjištění a právní kvalifikace

(14) SAB Finance a.s., IČO 247 17 444, se sídlem Na Příkopě 969/33, Staré Město, 110 00 Praha 1 (dále jen „**Emitent**“), je emitentem akcií ISIN CZ0009009940 (dále jen „**Akcie**“) přijatých (od 28. 1. 2021) k obchodování na regulovaném trhu organizovaném společností Burza cenných papírů Praha, a.s., IČO 471 15 629, se sídlem Rybná 14/682, 110 00 Praha 1 (dále jen „**BCPP**“), v segmentu *Standard Market*.⁷

(15) V rámci výkonu své dohledové činnosti správní orgán z veřejně dostupných zdrojů zjistil, že [REDAKCE] dat. nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], byl od 4. 3. 2019 do 4. 3. 2024 členem dozorčí rady Emitenta, přičemž od 28. 1. 2020 do 4. 3. 2024 působil ve funkci předsedy dozorčí rady Emitenta.⁸ Správní orgán má tedy za prokázané, že [REDAKCE] byl v období od 4. 3. 2019 do 4. 3. 2024 **osobou s řídicí pravomocí v rámci** Emitenta ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 25 písm. a) MAR.

(16) Správní orgán dále zjistil, že [REDAKCE] (osoba s řídicí pravomocí v rámci Emitenta) je nejméně od 21. 3. 2023 skutečným majitelem účastníka řízení a osobou se 100% podílem na hlasovacích právech. Tato skutečnost vyplývá z výpisu z Evidence skutečných majitelů (dále jen „**ESM**“), kde je [REDAKCE] zapsán jako skutečný majitel podle § 4 zákona č. 37/2021 Sb., o evidenci skutečných majitelů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZESM**“).⁹

(17) Podle § 4 odst. 7 ZESM přitom platí, že se pro účely určení skutečného majitele investičního fondu v právní formě akciové společnosti s proměnným základním kapitálem (SICAV) nepřihlíží k investičním akciím, ledaže stanovy spojují s těmito akciemi obdobné hlasovací právo jako u zakladatelských akcií. To znamená, že do ESM nevstupují investiční akcie, jejichž vlastníkům náleží hlasovací právo jen v určitých zákonem předvídaných situacích, tj. například při hlasování podle druhu akcií ve smyslu § 417 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZOK**“), jak předpokládá § 162 odst. 2 ZISIF *in fine*.

(18) Ze stanov účastníka řízení, které jsou veřejně dostupné ve sbírce listin obchodního rejstříku¹⁰, vyplývá, že s investičními akciemi účastníka řízení není nad rámec zákona spojeno hlasovací právo. **Údaj uvedený v ESM o tom, že [REDAKCE] drží 100% podíl na hlasovacích právech účastníka řízení, tak znamená, že [REDAKCE] nakládá se všemi zakladatelskými akciemi ve smyslu § 159 a násl. ZISIF.** [REDAKCE] tak v zásadě může samostatně činit rozhodnutí na valné hromadě účastníka řízení, s výjimkou výše uvedených zákonných odchylek.

(19) Správní orgán má tedy za prokázané, že [REDAKCE] (osoba s řídicí pravomocí v rámci Emitenta) nejméně od 21. 3. 2023 skutečně ovládá účastníka řízení, a tedy že účastník řízení byl v období od 21. 3. 2023 do 4. 3. 2024 **osobou úzce propojenou**

is conducted. Where available, the daily euro foreign exchange reference rate published by the European Central Bank on its website should be used.“

⁷ Srov. údaje z BCPP, dostupné z: <https://www.pse.cz/detail/CZ0009009940>

⁸ Srov. úplný výpis z obchodního rejstříku Emitenta, dostupný z: <https://or.justice.cz/ias/ui/rejstrik>

⁹ Spis č. I. 76-77, též. č. I. 30, elektronicky pak viz CD na č. I. 82, složka: *Podklady z ESM*, soubor: *vypis_platných_1092424.pdf*.

¹⁰ <https://or.justice.cz/ias/ui/vypis-sl-detail?dokument=78047659&subjektId=1092424&spis=1225115> a <https://or.justice.cz/ias/ui/vypis-sl-detail?dokument=62791959&subjektId=1092424&spis=1225115>, ve spisu založený na CD č. I. 82, složka: *Stanovy NZ 411-2020* a složka: *Nové stanovy NZ 394-2023*.

ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 26 písm. d) MAR s [REDAKCE] (osobou s řídicí pravomocí v rámci Emitenta).

(20) V návaznosti na svá zjištění správní orgán vyzval účastníka řízení k poskytnutí vyjádření výzvou ze dne 7. 5. 2024.¹¹ Z účastníkem řízení předloženého přehledu manažerských transakcí uskutečněných účastníkem řízení dne 29. 6. 2023, 13. 7. 2023 a 21. 11. 2023 na vlastní účet s Akciemi v celkovém objemu 224 394 271,90 Kč¹², plynou tyto obchody:

	Datum uskutečnění transakce	Povaha transakce	Objem v ks	Jednotková cena	Objem transakce v Kč	Konec lhůty pro oznámení
1.	29. 6. 2023	nákup	3 199	1 036,252 Kč	3 314 970,15 Kč	4. 7. 2023
2.	13. 7. 2023	nákup	161 877	1 059,937 Kč	171 579 421,75 Kč	18. 7. 2023
3.	21. 11. 2023	nákup	46 698	1 060,000 Kč	49 499 880,00 Kč	24. 11. 2023

(21) Správní orgán dále konstatuje, že obchodem s Akciemi uskutečněným dne 29. 6. 2023 na vlastní účet účastníka řízení, jímž účastník řízení nabyt 3 199 ks Akcií za jednotkovou cenu 1 036,252 Kč, tj. v celkovém objemu 3 314 970,15 Kč¹³, došlo k překročení prahové hodnoty 20 000 EUR celkového objemu účastníkem řízení uskutečněných obchodů vztahujících se k Akciím za kalendářní rok 2023. Účastníkovi řízení tak vznikla povinnost podle čl. 19 odst. 1 ve spojení s čl. 19 odst. 2 MAR oznámit obchod správnímu orgánu do tří pracovních dnů ode dne jeho uskutečnění, tj. do 4. 7. 2023, a dále povinnost oznámit správnímu orgánu do tří pracovních dnů každý další obchod účastníka řízení uskutečněný v roce 2023 s Akciemi. Účastník řízení tak však neučinil a v zákonné lhůtě neoznámil správnímu orgánu celkem 3 obchody uskutečněné v roce 2023, na které se vztahuje povinnost podle čl. 19 odst. 1 ve spojení s čl. 19 odst. 2 MAR.

(22) Na základě shora popsanych skutečností má správní orgán za prokázané, že **účastník řízení jako osoba úzce propojená s [REDAKCE] jakožto osobou s řídicí pravomocí v rámci Emitenta, neoznámil správnímu orgánu do tří pracovních dnů, tedy**

- **nejpozději do 4. 7. 2023, obchod na vlastní účet s Akciemi uskutečněný dne 29. 6. 2023, jímž nabyt 3 199 ks Akcií za jednotkovou cenu 1 036,252 Kč, tj. v celkovém objemu 3 314 970,15 Kč,**
- **nejpozději do 18. 7. 2023, obchod na vlastní účet s Akciemi uskutečněný dne 13. 7. 2023, jímž nabyt 161 877 ks Akcií za jednotkovou cenu 1 059,937 Kč, tj. v celkovém objemu 171 579 421,75 Kč a**
- **nejpozději do 24. 11. 2023, obchod na vlastní účet s Akciemi uskutečněný dne 21. 11. 2023, jímž nabyt 46 698 ks Akcií za jednotkovou cenu 1 060 Kč, tj. v celkovém objemu 49 499 880 Kč,**

a to přestože již prvně uvedeným obchodem uskutečněným dne 29. 6. 2023 na vlastní účet s Akciemi překročil prahovou hodnotu 20 000 EUR celkového objemu jím uskutečněných obchodů vztahujících se k Akciím za kalendářní rok 2023, a tím se dopustil přestupku upraveného v § 177 odst. 1 písm. c) ZPKT.

¹¹ Spis č. I. 12-14, č. j. 2024/054687/CNB/580.

¹² Spis č. I. 20-29.

¹³ Přepočteno kurzem ECB ke dni uskutečnění transakce CZK 1 = EUR 0,04221 celkový objem obchodu činil 139 924,89 EUR.

E. Námitky účastníka řízení a jejich vypořádání

(23) Účastník řízení jednak namítá, že neměl vůbec povinnost manažerské transakce oznamovat a současně, že transakci uskutečněnou dne 21. 11. 2023 [bod (iii) výroku] správnímu orgánu řádně oznámil. Dále účastník řízení uplatňuje námitky vůči správnímu trestu. Na podporu svých tvrzení účastník řízení navrhl provést svůj výsledek. Námitky týkající se nedostatečného skutkového posouzení i návrh na provedení důkazu výsledkem účastníka řízení správní orgán vypořádává v rámci tohoto bodu E. odůvodnění, námitky směřující proti správnímu trestu jsou vypořádány v bodu F. věnovaném pokutě.

(24) Účastník řízení namítá, že jej povinnost podle čl. 19 odst. 1 ve spojení s čl. 19 odst. 2 MAR nepostihovala, neboť se na něj vztahovala/vztahuje výjimka podle čl. 19 odst. 7 pododstavec druhý MAR, podle kterého platí: „*Pro účely písmene b) není třeba oznamovat obchody s akciemi nebo dluhovými nástroji emitenta nebo deriváty či jinými finančními nástroji s nimi spojenými uskutečněné správcí subjektu kolektivního investování, do nichž investovala osoba s řídicí pravomocí nebo osoba úzce propojená s touto osobou, pokud správce subjektu kolektivního investování jedná plně podle svého uvážení, aniž by mu investoři v daném subjektu kolektivního investování přímo nebo nepřímo vydávali pokyny nebo předkládali návrhy týkající se skladby portfolia.*“.

(25) Účastník řízení k tomu uvádí, že je tzv. nesamosprávným fondem s právní osobností, který obhospodařuje individuální statutární orgán. Obhospodařovatel přitom jedná plně dle svého uvážení ve smyslu výše uvedené výjimky z oznamovací povinnosti a investorem do účastníka řízení, coby fondu kolektivního investování kvalifikovaných investorů, je osoba s řídicí pravomocí Emitenta [REDAKCE]

(26) **K tomu správní orgán uvádí**, že povinnost účastníka řízení učinit oznámení o výše uvedených manažerských transakcích není dovozována z toho, že je [REDAKCE] investorem do účastníka řízení, nýbrž z toho, že byl nejméně od 21. 3. 2023 skutečným majitelem účastníka řízení a osobou se 100% podílem na jeho hlasovacích právech [viz *odstavec (16)* a násl.].

(27) Výše uvedená výjimka se vztahuje toliko na případy, kdy osoba s řídicí pravomocí v rámci emitenta nebo osoba úzce propojená s touto osobou **pouze** investuje do subjektu kolektivního investování. Pokud tento subjekt následně obchoduje s akciemi tohoto emitenta, pak by takový obchod nepodléhal oznamovací povinnosti, ovšem pouze za předpokladu, že investor neměl žádný vliv na složení portfolia subjektu kolektivního investování¹⁴ – tedy nijak neovlivňoval investiční rozhodnutí, nevydával pokyny ani nenavrhoval změny v portfoliu. **V takovém případě totiž nehrozí riziko zneužití trhu, k jehož prevenci byl MAR přijat, protože investor by nemohl ovlivnit obchodování s akciemi emitenta.**

(28) V případě účastníka řízení je ale situace diametrálně odlišná. Osoba s řídicí pravomocí v rámci Emitenta ([REDAKCE]) je současně skutečným majitelem účastníka řízení disponujícím [REDAKCE] hlasovacích práv na účastníkovi řízení a skutečně jej tak ovládá. **Není tedy pouhým investorem bez jakéhokoli vlivu na jeho obhospodařovatele (osobou, která by toliko investovala do účastníka řízení, jakožto subjektu kolektivního investování), naopak, obhospodařovatele může i změnit**, neboť na valné hromadě účastníka řízení v zásadě rozhoduje samostatně [viz *odstavec (18)*]. Volba a odvolání (člena) představenstva, v jehož postavení se obhospodařovatel u účastníka řízení nachází, není rozhodnutím, k němuž by se vyžadovalo hlasování podle druhu akcií podle § 417 ZOK [srov. *odstavec (17)*], tedy rozhodnutí v kontextu účastníka řízení činí pouze držitelé zakladatelských akcií [viz *odstavec (18)*].

¹⁴ Obhospodařovatel jedná dle vlastního uvážení.

(29) Podstatné tedy je, že [REDAKCE] (osoba s řídicí pravomocí v rámci Emitenta) není pouhým investorem do účastníka řízení, ale jeho skutečným majitelem s rozhodujícím vlivem na účastníka řízení, včetně jeho obhospodařovatele. Proto na něj výjimka podle čl. 19 odst. 7 pododstavec druhý MAR i vzhledem ke smyslu právní úpravy nedopadá.

(30) **Námítka, podle níž oznamovací povinnost ve vztahu k účastníkovi řízení neplatila, je tak nedůvodná a účastník řízení byl povinen učinit oznámení o všech třech transakcích v souladu s čl. 19 odst. 1 ve spojení s čl. 19 odst. 2 MAR.** Ostatně, svou argumentaci použitou v tomto řízení účastník řízení fakticky sám vyvrátil, když o transakci ze dne 21. 11. 2023 oznámení učinil.

(31) V další námitce účastník řízení namítá, že nemůže být trestán za neoznámení transakce ze dne 21. 11. 2023, neboť byla správně oznámena správnímu orgánu, což účastník řízení dokládá samotným oznámením¹⁵ a doručenkou z informačního systému datových schránek. Z ní plyne, že oznámení o této transakci bylo doručeno správnímu orgánu dne 24. 11. 2023 prostřednictvím datové schránky.¹⁶

(32) **Správní orgán dává účastníkovi řízení za pravdu v tom, že k oznámení transakce ze dne 21. 11. 2023 došlo, nikoliv však dne 24. 11. 2023.** Správní orgán připomíná, že podle § 15 odst. 1 vyhlášky č. 234/2009 Sb., o ochraně proti zneužívání trhu a o transparentnosti (dále jen „Vyhláška“) se vyplněný elektronický formulář určený pro oznámení manažerské transakce **zasílá správnímu orgánu prostřednictvím systému pro sběr informačních povinností, kterým je tzv. SIPReS** (Sběr informačních povinností regulovaných subjektů)¹⁷. Zasláním formuláře datovou schránkou se dá toliko dodatečně zhojit absence uznávaného elektronického podpisu podle § 15 odst. 5 Vyhlášky, nicméně i v tomto případě Vyhláška vyžaduje učinit oznámení prostřednictvím SIPReS [§ 16 odst. 2 písm. b) Vyhlášky¹⁸].

(33) **Zaslání formuláře správnímu orgánu výlučně datovou schránkou tak nepředstavuje splnění předepsané informační povinnosti¹⁹.** Též je třeba zdůraznit, že smyslem oznamování manažerské transakce není jen obeznámit s touto skutečností správní orgán, ale především trh, jehož transparentnost se tímto zajišťuje. Splněním povinnosti využít k oznámení manažerské transakce SIPReS je zajištěna především rychlost uveřejnění této skutečnosti na stránkách správního orgánu prostřednictvím veřejně dostupného Centrálního úložiště regulovaných informací.

(34) Z Centrálního úložiště regulovaných informací se přitom podává, že oznámení manažerské transakce bylo přes SIPReS učiněno **až dne 27. 11. 2023²⁰**, tedy nikoliv ve lhůtě 3 pracovních dnů, tj. do 24. 11. 2023, jak předpokládá čl. 19 odst. 2 MAR. **Účastník řízení tedy transakci ze dne 21. 11. 2023 oznámil, avšak pozdě, čímž porušil svou povinnost podle čl. 19 odst. 1, odst. 2 MAR.** I tato jeho námitka je tak nedůvodná.

(35) K důkaznímu návrhu účastníka řízení na provedení jeho výsledku správní orgán uvádí, že účastník řízení nijak nekonkretizuje, jak by provedení jeho výsledku mělo konkrétně přispět k objasnění skutkového stavu. Účastník řízení pouze obecně uvedl: „*Obviněná pak nad rámec svých předchozích návrhů a za účelem úplného zjištění skutkového stavu a prokázání, že z její*

¹⁵ Spis č. I. 61-62.

¹⁶ Spis č. I. 62.

¹⁷ https://oam.cnb.cz/siprextad/SIPREEXT.www_forms.UVOD?p_lan=cs

¹⁸ „Oznámení o manažerské transakci může být zasláno bez uznávaného elektronického podpisu, pokud oznamovatel manažerské transakce **zašle současně oznámení také** [...] b) prostřednictvím své datové schránky nebo datové schránky kontaktní osoby (§ 18).“.

¹⁹ K tomu viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2021, č. j. 1 Afs 418/2020-51, cit.: „Předpokladem řádného splnění oznamovací povinnosti podle § 122 odst. 1 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, je zaslání elektronického formuláře obsahujícího všechny podstatné zákonem stanovené náležitosti ve lhůtě podle § 122 odst. 4 zákona o podnikání na kapitálovém trhu České národní bance prostřednictvím internetové aplikace České národní banky pro sběr informačních povinností a registraci subjektů (§ 15 odst. 1 vyhlášky č. 234/2009 Sb., o ochraně proti zneužívání trhu a transparenci).“.

²⁰ https://oam.cnb.cz/siprextad/SIPRESWEB.WEB21.START_INPUT_OAM_NEW3?p_lang=cz

strany k žádnému porušování zákonných povinností dle MAR nedochází a nikdy ani nedocházelo, dále navrhuje důkaz výpovědi obviněné.“ Správní orgán má nicméně za to, že k řádnému objasnění skutkového stavu, jak je ostatně výše detailně rozvedeno, postačí již shromážděné podklady. **Provádět výslech účastníka řízení je tedy v kontextu všech dalších podkladů nadbytečné, když by jeho výslech dále nijak nepřispěl k objasnění skutkového stavu; stejně tak správní orgán nedospěl k závěru, že by výslech účastníka řízení jako obviněného byl nezbytný k uplatnění práv účastníka řízení. Proto správní orgán důkaz výslechem účastníka řízení v intencích § 82 odst. 1 PřZ²¹ neprovedl.**

F. Pokuta

(36) Podle § 177 odst. 6 ZPKT správní orgán může uložit za přestupek podle § 177 odst. 1 písm. c) ZPKT spáchaný právnickou osobou pokutu **až do 30 000 000 Kč, nebo až do výše trojnásobku neoprávněného prospěchu získaného spácháním tohoto přestupku**, je-li možné výši neoprávněného prospěchu zjistit.

(37) Správní orgán konstatuje, že účastník řízení se dopustil celkem **3 přestupků**, kdy 3 skutky naplnil skutkovou podstatu stejného přestupku podle § 177 odst. 1 písm. c) ZPKT. Jedná se tak o **vícečinný souběh stejnorodý**. Při ukládání správního trestu za více přestupků se uplatní **zásada absorpční**, která je zakotvena v § 41 odst. 1 PřZ. Podle uvedeného ustanovení platí, že za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení se uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.

(38) Za nejzávažnější ze spáchaných přestupků správní orgán považuje jednání spočívající v neoznámení obchodu uskutečněného dne 13. 7. 2023 na vlastní účet účastníka řízení s Akciemi vydanými Emitentem, jímž účastník řízení nabyl 161 877 ks Akcií Emitenta za jednotkovou cenu 1 059,9370 Kč, tj. v celkovém objemu 171 579 421,75 Kč, resp. přepočteno kurzem ECB ke dni uskutečnění transakce²² v celkovém objemu 7 223 493,66 EUR, a to vzhledem ke skutečnosti, že celkový objem obchodu představuje více než **361násobek** **prahové hodnoty 20 000 EUR** stanovené čl. 19 odst. 8 MAR.

(39) Při **určování výměry správního trestu** se správní orgán řídil zásadami uvedenými v § 37 PřZ, povahu a závažnost přestupku posoudil podle § 38 PřZ a přihlédl ke všem zjištěným polehčujícím i přitěžujícím okolnostem ve smyslu § 39 a § 40 PřZ.

(40) **Povaha a závažnost** přestupku je v posuzovaném případě dána zejména významem zákonem chráněného zájmu (objektu přestupku), který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, způsobem spáchání přestupku, okolnostmi spáchaného přestupku a délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání pachatele nebo po kterou trval protiprávní stav udržovaný protiprávním jednáním pachatele. Kromě toho správní orgán uvádí, že v posuzovaném případě se dopustil účastník řízení **typově závažného přestupku**, kdy typová závažnost je determinována horní hranicí pokuty, kterou lze za tento přestupek uložit.

(41) **Chráněným zájmem** (objektem přestupku) je v projednávaném případě zájem na úplné a řádné transparentnosti trhu. Obchody s akciemi emitenta uskutečněné ze strany samotného managementu nebo osob úzce s nimi propojených jsou významným zdrojem informací nejen pro akcionáře společnosti, ale i pro investorskou veřejnost. Oznamovací povinnost týkající se manažerských transakcí tak významně posiluje důvěru tržních subjektů v řádné fungování kapitálového trhu. Na hodnocení **významu zákonem chráněného zájmu** má také vliv

²¹ „Správní orgán může provést výslech obviněného; je-li to nezbytné k uplatnění práv obviněného, správní orgán výslech provede. Výslech obviněného nesmí být proveden za stejných podmínek, za jakých nesmí být vyslýchán svědek.“.

²² Kurz ECB ke dni uskutečnění transakce byl CZK 1 = EUR 0,04210.

skutečnost, že neoznámení manažerské transakce může mít negativní dopad do oblasti fungování hospodářské soutěže a celkové důvěry veřejnosti ve finanční trh. Význam zákonem chráněného zájmu tedy správní orgán hodnotí jako **vysoký**.

(42) **Následkem** protiprávního jednání účastníka řízení je bezprostřední ohrožení zákonem chráněného zájmu. Pokud jde o **účinek** protiprávního jednání účastníka řízení, k naplnění skutkové podstaty přestupku spáchaného účastníkem řízení dochází bez ohledu na skutečnost, zda v konkrétním případě vede jednání účastníka řízení ke vzniku škodlivého následku či nikoli. Zákonodárce považuje již ohrožení způsobené porušením příslušných povinností za natolik závažné, že k odpovědnosti za dotčený přestupek není třeba vzniku škodlivého následku.

(43) Z hlediska **způsobu** spáchání jde v projednávaném případě o přestupek **omisivní povahy**, neboť se jej účastník řízení dopustil opomenutím, resp. nekonáním tam, kde mu zákonná ustanovení povinnost nějakým způsobem konat ukládala (v tomto případě oznámit uskutečnění manažerské transakce do tří pracovních dnů od jejího uskutečnění správnímu orgánu).

(44) Jako k **okolnosti, za níž byl přestupek spáchán**, pak přihlédl správní orgán především ke skutečnosti, že účastník řízení porušil povinnost oznámit manažerskou transakci ve stanovené lhůtě **opakovaně**.²³

(45) Při **hodnocení osoby pachatele** správní orgán přihlédl k tomu, že účastník řízení byl ze strany správního orgánu již dvakrát trestán. Příkazem ze dne 15. 12. 2021, č. j. 2021/126721/570²⁴, byl účastník řízení uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 163 odst. 1 písm. a) ZPKT, neboť nesplnil oznamovací povinnost podle § 122 odst. 1 ZPKT, za což mu byla uložena pokuta ve výši 50 000 Kč. **Dále byl účastník řízení** příkazem ze dne 14. 6. 2023, č. j. 2023/73853/570²⁵, uznán vinným z téhož přestupku, za což mu tentokrát byla uložena pokuta ve výši 100 000 Kč. Účastník řízení tak svým oznamovacím povinností nedostál opakovaně.

(46) Pokud jde o hodnocení osoby pachatele, účastník řízení namítá, že správní orgán k předchozím rozhodnutím přihlížet nemá, neboť jsou tato „odsouzení“ zahlazena. K tomu správní orgán konstatuje, že postupuje v souladu s ustálenou trestněprávní i správněprávní judikaturou, která dovozuje, že zahlazení odsouzení nebo zákonná fikce, že se na pachatele hledí, jako by nebyl odsouzen, nebrání tomu, aby správní orgán skutečnost, že účastník řízení byl již v minulosti trestán za spáchání přestupku z oblasti regulace finančního trhu, zohlednil při hodnocení osoby **pachatele**.²⁶ To také správní orgán učinil, jak ve zrušeném Příkaze, tak i v současném rozhodnutí. Tato námitka je tak nedůvodná²⁷.

(47) Pokud se má správní orgán dále vyjádřit k **povaze činnosti účastníka řízení**, účastník řízení je fondem kvalifikovaných investorů [viz *odstavec (I)*]; lze jej tedy považovat za **profesionální podnikatelský subjekt působící v oblasti finančního trhu**,

²³ Srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2008, č. j. 5 Afs 9/2008-328: „Při ukládání sankce ...za...sbíhající se delikty postupuje správní orgán v souladu s absorpční zásadou, tedy vyměří pokutu za jeden ze sbíhajících se deliktů a zároveň je oprávněn v rámci hodnocení závažnosti jednání přihlídnout jakožto k přitěžující okolnosti i k tomu, že bylo spácháno více deliktů.“

²⁴ Právní moc 24. 12. 2021.

²⁵ Právní moc 23. 6. 2023

²⁶ Srov. zejména rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2023, č. j. 2 As 71/2022-34: „Pokud je možné předcházející zahlazení odsouzení zohledňovat při posuzování osoby pachatele v rámci trestního řízení, není dle soudu žádný rozumný důvod, proč by tomu tak nemělo být shodně také v rámci správního trestání.“ Dále usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 8. 2017, sp. zn. 8 Tdo 766/2017 nebo ze dne 3. 8. 2022, sp. zn. 11 Tdo 655/2022, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 12. 2021, č. j. 2 As 155/2020-25 a dále tam odkazovaná judikatura.

²⁷ Nad rámec výše uvedeného správní orgán považuje za vhodné upozornit na skutečnost, že PřZ neobsahuje obecnou úpravu zahlazení trestu (na rozdíl od trestněprávní úpravy) a správní soudy konstatují možnost zahlazení přestupku *ad hoc* k jednotlivým případům, kdy v současné době dominují zejména přestupky z oblasti provozu na pozemních komunikacích, kdy je promlčecí doba 1 rok a horní hranice pokut je stanovena v řádech tisíců Kč. Automatické přenášení této judikatury na posuzovaný případ, kde je promlčecí doba 5 let a horní sazba pokuty 30 000 000 Kč, je diskutabilní.

u kterého se znalost a řádné plnění povinností stanovených relevantními právními předpisy předpokládá.

(48) Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem a v souladu s kontinuitou své rozhodovací praxe se správní orgán rozhodl uložit účastníku řízení peněžitý trest – **pokutu ve výši 1 000 000 Kč**, a to podle § 177 odst. 6 písm. a) ZPKT.

(49) Správní orgán je s ohledem na výši ukládané pokuty přesvědčen, že tato pokuta, přestože může být pro účastníka řízení citelná, odpovídá závažnosti protiprávního jednání účastníka řízení, okolnostem, za kterých se jej dopustil a není pro účastníka řízení likvidační, a nemůže být tak považována za takovou, která by byla nepřiměřená zjištěnému rozsahu daného případu.

(50) K výši pokuty, která byla uložena již ve zrušeném Příkazu, účastník řízení namítá, že stanovená výše pokuty není v souladu s kontinuitou rozhodovací praxe správního orgánu. K tomu účastník řízení cituje rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne ze dne 7. 2. 2025, č. j. 5 As 52/2024-34, podle kterého má správní orgán za přestupky podobné závažnosti zásadně ukládat podobně vysoké pokuty. Dále účastník řízení odkazuje na rozhodnutí NSS ze dne 2. 6. 2022, č. j. 2 As 38/2022-45 a ze dne 29. 11. 2023, č. j. 10 As 168/2023-52. V tomto smyslu se účastník řízení odvolává na dřívější rozhodnutí správního orgánu, kterým správní orgán ve věci Sp/2023/34/573 uložil fyzické osobě za neoznámení manažerské transakce pokutu 150 000 Kč.

(51) Správní orgán konstatuje, že aplikace zásady rovnosti, které se účastník řízení dovolává, neznamená mechanické srovnávání výše pokut, nýbrž vyjadřuje **požadavek na srovnatelný přístup při zohlednění všech relevantních skutkových okolností konkrétního případu**. V souladu s tímto požadavkem také správní orgán při stanovení druhu a výměry trestu postupoval, neboť uložena pokuta byla **výsledkem důkladného správního uvážení**. Výběru a výměře správního trestu správní orgán věnoval podstatnou část rozhodnutí a všemi okolnostmi uložení sankce se detailně zabýval [viz výše].

(52) Jak dále také dovozuje soudní judikatura, správní praxe slouží toliko jako **referenční hledisko**²⁸ pro dodržování zásad rovného zacházení a zákazu libovůle, nikoliv jako závazný rámec pro ukládání pokut. Stejně tak legitimní očekávání v oblasti správního trestání je omezeno pouze na **předvídatelnost maximální výše sankce stanovené zákonem**.²⁹ Je též nutno poznamenat, že jediné rozhodnutí nepředstavuje ustálenou správní praxi, jejíž aplikace by se mohl účastník řízení v rámci legitimního očekávání dovolávat.³⁰

(53) Pokud jde o samotné rozhodnutí ve věci Sp/2023/34/573, tak v tomto případě byla ukládána pokuta ve výši 150 000 Kč nepodnikající fyzické osobě, za to, že neoznámila 30 manažerských transakcí v celkovém objemu 17 480 400 Kč a že tyto transakce uskutečnila

²⁸ Srov. např. rozsudek NSS č. j. 9 As 60/2016-156 ze dne 15. 7. 2016: „Krajský soud při posuzování tvrzeného porušení zásady legitimního očekávání vycházel z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, dle které správní praxe sama o sobě nepředstavuje právní rámec pro ukládání pokut, ale slouží jako referenční hledisko ve vztahu k dodržování zásad rovného zacházení a zákazu libovůle, a je tak významným vodítkem bránícím neodůvodněným excesům při správním trestání a nepředstavuje překážku pro jakékoli změny a rozdíly stanovování výše pokut v jednotlivých případech (srov. rozsudky ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541, publ. pod č. 2119/2010 Sb. NSS a ze dne 4. 7. 2012, č. j. 6 Ads 129/2011-119). Srozumitelným způsobem odůvodnil, že **nepřiměřenost uložené sankce nelze odůvodňovat odkazem na pokutu uloženou ve skutkově zcela odlišné věci, příp. na prostý součet pokut uložených v jiných řízeních**. Z tohoto hlediska lze porovnávat pouze skutkově shodné, příp. velmi podobné věci. S tímto závěrem se Nejvyšší správní soud plně ztotožňuje, přičemž stěžovatelka žádným způsobem proti tomuto závěru krajského soudu v kasační stížnosti nebrojí.“

²⁹ Srov. např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. 1. 2014, č. j. 7 A 46/2011-33: „...v oblasti správního trestání je uplatnění zásady legitimního očekávání, resp. práva rovného přístupu velmi omezeno, neboť subjekt porušující zákonem stanovenou povinnost má „legitimní očekávání“ pouze v rozsahu maximální výše sankce stanovené zákonem. **Případné uložení nižší poměrné sankce jinému subjektu nezakládá legitimní očekávání žalobce, že obdobná výše sankce bude uložena i jemu**. ...Jakkoli žalobci byla uložena řádově vyšší poměrná sankce než obci Kožlí, stále byla žalobci uložena sankce ve výši 0,98 % maximální možné sazby, tedy sankce v zákonném rámci sazby trestu i správního uvážení žalovaného. **Zároveň je třeba přihlídnout k odlišnosti obou subjektů ve smyslu jejich předmětu činnosti, z které plyne rozdílná míra odbornosti i odlišné předpokládané majetkové poměry**.“

³⁰ Srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006 - 132, č. 1915/2009 Sb. NSS: „**správní praxe zakládající legitimní očekávání je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů**.“

v tzv. *closed period* (uzavřené období). Účastník řízení ve svém podání uvádí, že oněch 30 manažerských transakcí bylo učiněno v celkovém objemu 135 480 400 Kč, což ale není pravda a není zřejmé, na základě čeho se účastník řízení takového čísla dopočítal. Pokud jde tedy o celkové objemy neoznámených manažerských transakcí, je případ Sp/2023/34/573 s případem účastníka řízení nesrovnatelný, když u účastníka řízení činil celkový objem neoznámených transakcí částku ve výši 224 394 271,90 Kč³¹.

(54) Nicméně i již sama skutečnost, že ve věci Sp/2023/34/573 byla uložena pokuta fyzické a navíc nepodnikající osobě, **činí tyto případy, co se týče pokuty zcela nesrovnatelnými**. Správní orgán opakovaně zdůrazňuje, že účastníka řízení je s ohledem na povahu jeho činnosti nutné považovat za **profesionální podnikatelský subjekt finančního trhu** [viz *odstavec (47)*]. Ukládaný správní trest přitom musí plnit svou mj. represivní funkci, tudíž musí odrážet i ekonomickou situaci sankcionované osoby, aby pro ni byla citelná. V tomto ohledu je evidentní, že pokuta ve výši 150 000 Kč pro nepodnikající fyzickou osobu a pokuta ve výši 1 000 000 Kč pro právnickou osobu, která podle poslední zveřejněné účetní závěrky k 31. 12. 2024 vykázala zisk po zdanění 99 632 000 Kč³², nemohou být v žádném případě srovnávány jako pokuty uložené za „totéž“ a účastník řízení se tak nemůže s úspěchem dovolávat „excesivního vybočení“ z dosavadní správní praxe. Správní orgán proto považuje tuto námitku účastníka řízení za nedůvodnou.

G. Náklady řízení

(55) Dle § 95 odst. 1 PřZ věty první správní orgán uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Paušální částka je v návaznosti na § 79 odst. 5 SŘ stanovena prováděcím předpisem, kterým je vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů. Z § 6 odst. 1 této vyhlášky vyplývá, že paušální částka nákladů řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 2 500 Kč.

(56) Vzhledem k tomu, že byl účastník uznán vinným ze spáchání přestupku, rozhodl správní orgán o jeho povinnosti uhradit náklady řízení stanovené paušální částkou ve výši 2 500 Kč. Lhůta 30 dnů stanovená k zaplacení paušální částky nákladů přestupkového řízení je pak zcela přiměřená s ohledem na výši stanovené povinnosti.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 8 odst. 2 ZoD podat rozklad u České národní banky, Na Příkopě 28, 115 03 Praha 1, a to prostřednictvím sekce dohledu nad finančním trhem. Lhůta pro podání rozkladu činí podle § 83 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 SŘ 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. O rozkladu proti rozhodnutí České národní banky rozhoduje bankovní rada České národní banky.

RNDr. Zuzana Silberová Ph.D. CIA
ředitelka
sekce dohledu nad finančním trhem
podepsáno elektronicky

Mgr. Jan Vokroj
ředitel
odbor správních řízení
podepsáno elektronicky

³¹ Viz odstavec (20).

³² <https://or.justice.cz/ias/ui/vypis-sl-detail?dokument=87564821&subjektId=1092424&spis=1225115>. Ve spisu založena na CD na č. I. 82, složka: *Výroční zpráva 2024*.

- rozhodnutí bankovní rady České národní banky o rozkladu č.j. 2025/149662/CNB/110 ze dne 4. prosince 2025, sp.zn. S-Sp-2024/00311/CNB/581

V Praze dne 4. prosince 2025
Č. j.: 2025/149662/CNB/110
Počet stran: 22
Vypraveno dne: 5. prosince 2025

ROZHODNUTÍ O ROZKLADU

Bankovní rada České národní banky (dále „bankovní rada“) jako orgán příslušný podle § 5 odst. 2 písm. h) zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o České národní bance“) rozhodovat o rozkladech proti rozhodnutím České národní banky v prvním stupni přezkoumala na základě rozkladu podaného dne 17. 9. 2025 společností TBGF SICAV a.s., IČO 093 94 257, se sídlem Na Příkopě 969/33, Staré Město, 110 00 Praha 1, usnesení České národní banky č. j. 2025/105900/CNB/580 ze dne 1. 9. 2025, sp. zn. Sp/2024/00311/CNB/581, a na základě rozkladu podaného touto společností dne 23. 9. 2025 rozhodnutí České národní banky č. j. 2025/108810/CNB/580 ze dne 5. 9. 2025, sp. zn. Sp/2024/00311/CNB/581, a po projednání rozkladů v rozkladové komisi ustavené podle § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“) rozhodla takto:

- A. Rozklad společnosti TBGF SICAV a.s., IČO 093 94 257, se sídlem Na Příkopě 969/33, Staré Město, 110 00 Praha 1, proti usnesení České národní banky č. j. 2025/105900/CNB/580 ze dne 1. 9. 2025 se podle § 90 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 46c zákona o České národní bance zamítá a usnesení České národní banky č. j. 2025/105900/CNB/580 ze dne 1. 9. 2025 se potvrzuje.**
- B. Rozhodnutí České národní banky č. j. 2025/108810/CNB/580 ze dne 5. 9. 2025 se podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu ve spojení s § 46c zákona o České národní bance mění tak, že ve výroku I. se slova „1 000 000 Kč (slovy jeden milion korun českých)“ nahrazují slovy „850 000 Kč (slovy osm set padesát tisíc korun českých)“. Ve zbytku se rozklad společnosti TBGF SICAV a.s., IČO 093 94 257, se sídlem Na Příkopě 969/33, Staré Město, 110 00 Praha 1, proti rozhodnutí České národní banky č. j. 2025/108810/CNB/580 ze dne 5. 9. 2025 podle § 90 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 46c zákona o České národní bance zamítá a rozhodnutí České národní banky č. j. 2025/108810/CNB/580 ze dne 5. 9. 2025 se potvrzuje.**

ODŮVODNĚNÍ

[1.] Česká národní banka (dále „správní orgán prvního stupně“) zahájila vydáním příkazu č. j. 2025/016930/CNB/580 ze dne 12. 2. 2025 (dále „příkaz“) se společností TBGF SICAV a.s., IČO 093 94 257, se sídlem Na Příkopě 969/33, Staré Město, 110 00 Praha 1 (dále „účastník řízení“) správní řízení vedené pod sp. zn. Sp/2024/00311/CNB/581. Příkazem byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 1 000 000 Kč podle § 177 odst. 6 písm. a) zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů (dále „ZPKT“) za spáchání tří přestupků podle § 177 odst. 1 písm. c) ZPKT, kterých se dopustil

porušením oznamovací povinnosti stanovené pro obchody osob s řídicí pravomocí v čl. 19 odst. 1 ve spojení s čl. 19 odst. 2 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES, ve znění pozdějších předpisů (dále „nařízení MAR“), když jako osoba ovládaná od 21. 3. 2023 [redacted] dat. nar. [redacted], bytem [redacted]

[redacted] (dále „[redacted]“), který byl od 4. 3. 2019 do 4. 3. 2024 členem dozorčí rady a od 28. 1. 2020 do 4. 3. 2024 předsedou dozorčí rady společnosti SAB Finance a.s., IČO 247 17 444, se sídlem Na Příkopě 969/33, Staré Město, 110 00 Praha 1, která je emitentem akcií ISIN CZ0009009940 přijatých od 28. 1. 2021 k obchodování na regulovaném trhu organizovaném společností Burza cenných papírů Praha, a.s., v segmentu *Standard Market* (dále „Emitent“), neoznámil České národní bance do tří pracovních dnů od uskutečnění obchodu transakce s akciemi Emitenta ze dne 29. 6. 2023, ze dne 13. 7. 2023 a ze dne 21. 11. 2023 v celkovém objemu 224 394 271,90 Kč.

[2.] Proti příkazu podal účastník řízení dne 20. 2. 2025 včasný odpor, čímž došlo ke zrušení příkazu a správní orgán prvního stupně pokračoval ve vedení přestupkového řízení.

[3.] V rámci probíhajícího řízení účastník řízení podáním ze dne 10. 3. 2025 požádal o nařízení ústního jednání. Vzhledem k obecnosti žádosti jej správní orgán prvního stupně výzvou ze dne 25. 6. 2025 vyzval, aby tuto svou žádost blíže zdůvodnil. Na tuto výzvu reagoval účastník řízení podáním ze dne 9. 7. 2025, kde svou žádost odůvodnil tím, že správní orgán prvního stupně je povinen provádět dokazování při ústním jednání, z čehož dovozuje své právo být dokazování přítomen a vyjádřit se k němu. Nezbytnost konání ústního jednání za účelem uplatnění svých práv odůvodnil možností detailně vysvětlit podstatu a závěry, které plynou z důkazů, upozornit na ty části důkazů, které jsou pro řízení relevantní, a dále možností zodpovědět případné dotazy.

[4.] Usnesením č. j. 2025/105900/CNB/580 ze dne 1. 9. 2025 (dále „napadené usnesení“) správní orgán prvního stupně žádost účastníka řízení o nařízení ústního jednání podle § 80 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále „přestupkový zákon“) zamítl. Napadené usnesení bylo dne 2. 9. 2025 doručeno do datové schránky účastníka řízení. Proti tomuto usnesení podal účastník řízení dne 17. 9. 2025 včasný rozklad (dále „rozklad proti usnesení“), v němž navrhl zrušení napadeného usnesení.

[5.] Dne 5. 9. 2025 vydal správní orgán prvního stupně pod č. j. 2025/108810/CNB/580 rozhodnutí (dále „napadené rozhodnutí“), kterým účastníku řízení uložil pokutu ve výši 1 000 000 Kč za spáchání tří přestupků podle § 177 odst. 1 písm. c) ZPKT, kterých se dopustil tím, že jako osoba ovládaná od 21. 3. 2023 [redacted] který byl od 4. 3. 2019 do 4. 3. 2024 členem dozorčí rady a od 28. 1. 2020 do 4. 3. 2024 předsedou dozorčí rady Emitenta, neoznámil České národní bance do tří pracovních dnů od uskutečnění obchodu transakce s akciemi Emitenta ze dne 29. 6. 2023, ze dne 13. 7. 2023 a ze dne 21. 11. 2023 v celkovém objemu 224 394 271,90 Kč. Účastníku řízení byla rovněž uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč.

[6.] Napadené rozhodnutí bylo účastníkovi řízení doručeno dne 8. 9. 2025. Proti napadenému rozhodnutí podal účastník řízení dne 23. 9. 2025 včasný rozklad (dále „rozklad proti napadenému rozhodnutí“). V rozkladu účastník řízení navrhuje, aby bankovní rada napadené rozhodnutí zrušila a řízení zastavila, případně, pokud bankovní rada nedojde k závěru, že jsou splněny podmínky pro zastavení řízení, aby rozhodla o snížení uložené pokuty.

[7.] *V řízení o rozkladech přezkoumala bankovní rada napadené usnesení v rozsahu uvedeném v § 89 odst. 2 správního řádu a napadené rozhodnutí v rozsahu podle § 98 odst. 1 přestupkového zákona.*

[8.] Bankovní rada po přezkoumání napadeného usnesení, napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání napadeného usnesení a napadeného rozhodnutí předcházelo, dospěla k závěru, že správní orgán prvního stupně shromáždil podklady v rozsahu, který je dostatečnou oporou pro napadené usnesení a napadené rozhodnutí. Řízení, které jim předcházelo, netrpí vadami způsobujícími nezákonnost či nesprávnost napadeného usnesení a napadeného rozhodnutí.

[9.] K jednotlivým námitkám obsaženým v rozkladech proti napadenému usnesení a napadenému rozhodnutí bankovní rada uvádí následující vypořádání s tím, že nejprve vypořádá námitky k napadenému usnesení a následně i námitky k napadenému rozhodnutí.

I. K zamítnutí žádosti o nařízení ústního jednání

[10.] Pokud jde o problematiku žádosti účastníka řízení o nařízení ústního jednání, bankovní rada úvodem konstatuje, že argumentaci účastníka řízení uvedenou v rozkladu (a jeho předchozích podáních v této věci¹) proti napadenému usnesení lze shrnout tak, že účastník řízení zastává názor, že správní orgán prvního stupně byl povinen nařídit ústní jednání, jestliže o to účastník řízení požádal. Takový názor však již v současné době v otázce nařízení ústního jednání není relevantní², neboť přestupkový zákon, který dopadá na posuzovanou věc, zakotvuje oproti dřívější právní úpravě odlišný režim. Ten plyne z § 80 odst. 1 a 2 přestupkového zákona³, v případě výsledku obviněného pak z § 82 odst. 1 věty první⁴ přestupkového zákona, a je projevem zásady písemnosti a neveřejnosti řízení o přestupcích.

[11.] Jelikož se účastník řízení dovolával nařízení ústního jednání z důvodů uvedených v § 80 odst. 2 větě první a třetí (případně v § 82 odst. 1 větě první) přestupkového zákona, je třeba poukázat na skutečnost, že tyto případy jsou podmíněny tím, že je nařízení ústního jednání (respektive provedení výsledku obviněného) nezbytné k uplatnění jeho práv, případně je nařízení ústního jednání nezbytné ke zjištění stavu věci.

[12.] Napadené usnesení je přitom založeno právě na posouzení splnění podmínky nezbytnosti nařízení ústního jednání ve smyslu § 80 odst. 2, resp. § 82 odst. 1 přestupkového zákona, když tato otázka je rozebrána v bodech 6 až 12 napadeného usnesení. V otázce tvrzené nezbytnosti provést výsledek svědka ve smyslu § 82 odst. 1 přestupkového zákona pak lze zmínit i body 13 a 14 napadeného usnesení, na které bankovní rada odkazuje, a to v obou případech včetně tam uvedené judikatury.

[13.] Bankovní rada proto pouze ve stručnosti uvádí, že podmínku „nezbytnosti“ stanovenou v § 80 odst. 2 (resp. v § 82 odst. 1) přestupkového zákona je nutné interpretovat tak, že povinnost nařídit ústní jednání (resp. povinnost provést výsledek obviněného) ukládá zákon správnímu orgánu (pouze a právě) v těch případech, pokud k uplatnění práv účastníka

¹ Viz spis, č. I. 67 až 72 - Vyjádření obviněné ze dne 9. 7. 2025 k výzvě správního orgánu prvního stupně k předložení podkladů a sdělení k návrhu o nařízení ústního jednání ze dne 25. 6. 2025.

² Viz komentář ASPI k § 80 odst. 1: „Ústní jednání v řízení o přestupcích koncipuje stávající právní úprava jako fakultativní. Činí tak na rozdíl od právní úpravy předchozí, kde podle zákona č. 200/1990 Sb. platilo, že v prvním stupni správní orgán koná vždy ústní jednání.“.

³(1) Správní orgán může nařídit ústní jednání.

(2) Správní orgán nařídí ústní jednání na požádání obviněného, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv; jinak návrh zamítne usnesením, které se oznamuje pouze obviněnému. O právu žádat nařízení ústního jednání musí být obviněný poučen. Správní orgán nařídí ústní jednání i bez požádání obviněného, je-li to nezbytné pro zjištění stavu věci. Správní orgán prvního stupně nařídí ústní jednání i bez požádání obviněného, je-li obviněným mladistvý.

⁴ „Správní orgán může provést výsledek obviněného; je-li to nezbytné k uplatnění práv obviněného, správní orgán výsledek provede.“.

řízení, případně ke zjištění stavu věci, není možné dojít jinak než v rámci ústního jednání. Lze-li práva účastníka řízení uplatnit písemnou formou či stav věci zjistit z důkazů tvořících obsah spisu, není nařízení ústního jednání (anebo provedení výslechu obviněného) nezbytné.

[14.] To, zda je nařízení ústního jednání, respektive provedení výslechu obviněného nezbytné k uplatnění jeho práv, nebo je nezbytné ke zjištění stavu věci, je v konečném důsledku věcí správního uvážení dotčeného správního orgánu.

[15.] V posuzované věci proto není bez významu ani to, že účastníku řízení byl správním orgánem prvního stupně dán více než dostatečný prostor k tomu, aby se k okolnostem případu mohl detailně vyjádřit písemnou formou. Účastník řízení měl již v rámci řízení před správním orgánem prvního stupně možnost opakovaně předestřít své názory ke všem otázkám, jež považuje za významné z hlediska uplatnění svých práv, případně z hlediska stavu věci, a jak je zřejmé z obsahu spisu, ke všem těmto otázkám se i písemně vyjádřil.

[16.] Je rovněž třeba vzít v úvahu, že nezbytnost konání ústního jednání k uplatnění práv účastníka řízení je nutné posuzovat s přihlédnutím k právům, která účastník řízení může v řízení uplatňovat, a k tomu, zda taková práva lze uplatnit právě (či lépe pouze) jen v rámci ústního jednání. Účastníkovi řízení v průběhu dosavadního řízení svědčilo především právo navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení, právo vyjádřit v řízení své stanovisko a právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí (§ 36 správního řádu). Obecně pak má obviněný z přestupku při provádění dokazování právo klást otázky ostatním účastníkům, svědkům a znalcům, jsou-li prováděny jejich výsledky; toto právo se pak zpravidla realizuje právě při ústním jednání.

[17.] V posuzované věci však účastník řízení pro opodstatněnost ústního jednání nenavrhoval výslech svědků nebo znalců a bankovní rada k provedení takového dokazování s ohledem na povahu věci, kdy skutkový stav je zřejmý z listinných důkazů, ani nespatřuje důvod. Pokud pak jde o další práva účastníka řízení, tj. v souhrnu právo vyjadřovat se, není patrné, z jakého důvodu se účastníku řízení písemná forma⁵ nejeví jako dostatečná, zejména pokud je z obsahu správního spisu zřejmé, že písemné formy k „vysvětlení podstaty a závěrů, které plynou z důkazů a k upozornění na ty části důkazů, které jsou pro řízení relevantní“, jak uvádí, účastník řízení využil dostatečným způsobem a veškeré skutečnosti, jež považuje za významné (např. nutnost aplikovat na posuzovanou věc tzv. výjimku z oznamovací povinnosti dle čl. 19 odst. 7 nařízení MAR, skutečnosti týkající se oznámení třetího obchodu, případně nezávislost postavení obhospodařovatele účastníka řízení) správnímu orgánu prvního stupně sdělil v rámci svých písemných vyjádření.

[18.] Skutečnost, že nařízení ústního jednání (resp. provedení výslechu obviněného) na požádání obviněného není povinností správního orgánu a že obviněný nemá bezpodmínečné právo vyjadřovat se v řízení ústně, je-li možné tak učinit písemně, a to především tehdy, tvoří-li podklady rozhodnutí pouze listinné důkazy, s nimiž má obviněný možnost se seznámit a vyjádřit se k nim, plyne i z judikatury.

⁵ V tomto ohledu lze odkázat na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2023, č. j. 10 A 94/2022-108, odst. 21, dle kterého se soud: „ztotožňuje s tím, že žalobkyně dostatečně určitě nesděčila, jakým způsobem by bylo konání jednání nezbytné k uplatnění jejích práv; například jaké okolnosti případu mohl jednatel vysvětlit (a nemohl je zároveň „vysvětlit“ písemně), z jakých důvodů nebyl skutkový stav zjištěn dostatečně, apod. Žalobkyni (především pak ani jejímu jednateli, který je statutárním orgánem a za žalobkyni tak jedná) nebylo upřeno právo i v rámci písemné formy činit jakákoliv podání vč. důkazů a vyjadřovat se ke zjištěním Inspekce. Nelze ani souhlasit s tvrzením žalobkyně, že bez účasti jejího jednatele na ústním jednání nelze úplně zjistit skutkový stav věci; vždyť v takovém případě by muselo být ústní jednání konáno vždy a ve všech případech, neboť dle § 3 správního řádu je zjištění stavu věci povinností správních orgánů“ (pozn. potvrzeno bankovní radou).

[19.] Například Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 29. 3. 2023, č. j. 34 A 14/2022-72, uzavřel: „Prvostupňový orgán proto nepochybil, když ve věci nenařídil ústní jednání. ‚Zbytnost‘ konání ústního jednání byla v posuzované věci dána tím, že zjištěný skutkový stav byl shledán dostatečným, ve spojení s tím, že žalobce sám v tomto ohledu nevnesl do řízení jakékoliv pochybnosti, které by odůvodňovaly potřebu (nezbytnost) konání ústního jednání. Za této situace se nejedná o svévoli, není povinností správních orgánů nařizovat jednání vždy jen proto, že to účastník řízení (obviněný z přestupku) požaduje. (...) Prvostupňový orgán měl v okamžiku, kdy se rozhodl ústní jednání ve věci nenařídít, přítomnost alkoholu v krvi žalobce za prokázanou. Bylo proto především na žalobci, aby za účelem vyvrácení či zpochybnění této skutečnosti vyvinul procesní aktivitu spočívající především v přednesení tvrzení na svoji obranu. Toto lze nepochybně učinit i písemně. Ústnost či písemnost vyjádření nemá vliv na jeho výpovědní hodnotu. Správní orgán proto nepochybil, pokud dospěl k závěru, že nařízení ústního jednání nebylo nezbytné za účelem uplatnění práv obviněného.“⁶ (pozn. podtrženo bankovní radou).

[20.] Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 4. 2024, č. j. 8 As 9/2024-45, uvedl, že: „[n]eshledal hrubé pochybení krajského soudu ani v případě námitky spočívající v údajném procesním pochybení žalovaného. Podle § 80 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich platí, že správní orgán nařídí ústní jednání na požádání obviněného, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv; jinak návrh zamítne usnesením, které se oznamuje pouze obviněnému. Je tedy na posouzení správního orgánu, zda ústní jednání nařídí, neboť je to nezbytné k uplatnění jeho práv, či nikoliv. V tomto případě dospěl žalovaný k názoru, že tomu tak není.“ (pozn. podtrženo bankovní radou).

[21.] A konečně Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 22. 2. 2023, č. j. 41 A 40/2022-35, uvedl: „K pochybení nedošlo ani tím, že ve věci neproběhlo ústní jednání, přestože o něj žalobce žádal. Nařízení ústního jednání je v souladu s § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky na požádání obviněného nutné pouze tehdy, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv, případně i bez žádosti, je-li to nezbytné pro zjištění stavu věci. V případě žalobce však nenastala žádná z těchto situací. Jak městský úřad, tak i žalovaný ve svých rozhodnutích o nenařízení ústního jednání řádně zdůvodnily, proč jej nepovažovaly za nezbytné. Žádost o nařízení ústního jednání žalobce zdůvodnil tím, že hodlá předložit zcela zásadní důkaz ve formě videonahrávky, jejíž velikost přesahuje možnosti e-mailové schránky a dále se hodlal vyjádřit k rozporům v podkladech obsažených ve spisu. Žalobce ovšem měl možnost vyjádřit své stanovisko k listinám ve spisu písemně. To ostatně také udělal. Zároveň během celého správního řízení ani po podání žaloby žádný ‚zásadní důkaz‘ nedoložil. Toto tvrzení proto působí účelově. Pokud takovým přelomovým videozáznamem disponoval, nic mu nebránilo doložit jej správním orgánům např. na CD nosiči anebo na flash disku. Za tímto účelem nebylo nezbytné nařizovat ústní jednání.“ (pozn. podtrženo bankovní radou).

[22.] Námitky účastníka řízení tak budou vypořádány i s ohledem na výše uvedené skutečnosti.

[23.] *Účastník řízení nesouhlasí se závěrem správního orgánu prvního stupně, že nebylo třeba nařizovat ústní jednání pro uplatnění jeho práv a pro zjištění stavu věci a že výsledek účastníka řízení není nezbytný k uplatnění jeho práv, neboť takové závěry nerespektují základní práva obviněného plynoucí z LZPS a Evropské úmluvy o ochraně lidských práv*

⁶ Kasační stížnost proti tomuto rozsudku byla jako nepřijatelná zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2023, č. j. 7 As 88/2023-32. Obdobně i SLABÝ, Antonín; ŠKODA, Jindřich; VAVERA, František. *Zákon o odpovědnosti za přestupky*. Praktický průvodce. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2017. str. 245. ISBN 978-80-7380-683-5: „Z výše uvedené vyplývá, že pokud je připuštěn soudní přezkum, v rámci něhož bude čl. 6 Úmluvy naplněn, vybrané procesní záruky nemusí být nutně zajištěny ve fázi správního řízení.“.

(EÚLP), zejména pak právo být přítomen provádění důkazů. Účastník řízení tvrdí, že podmínky pro obligatorní nařízení ústního jednání byly naplněny, neboť ústní jednání je nezbytné k uplatnění práv účastníka řízení a také k řádnému zjištění stavu věci. V této souvislosti uvádí, že jedním ze základních práv účastníka řízení je právo být přítomen provádění důkazů, aby se mohl v přítomnosti zástupců správního orgánu k jednotlivým důkazům vyjádřit a konfrontovat správní orgán prvního stupně se svými připomínkami či námitkami a poskytnout náležitá vysvětlení či zodpovědět dotazy. Účastník řízení konstatuje, že závěr, že dokazování musí být primárně prováděno při ústním jednání, zdůrazňuje i judikatura a odborná literatura a cituje z nálezu I. ÚS 671/2013, jakož i dalších (z větší části starších) rozsudků správních soudů.

[24.] Bankovní rada s odkazem na již uvedené (viz body 10 až 21 tohoto rozhodnutí) nepovažuje tyto námitky účastníka řízení za důvodné. Opakuje proto, že řízení o přestupcích je podle platné právní úpravy ovládáno zásadou písemnosti a nevěřejnosti, čímž se liší od soudního řízení, kde je aplikována zásada ústnosti, přímosti a veřejnosti.

[25.] Podle platné právní úpravy platí, že otázku nezbytnosti nařízení ústního jednání (k uplatnění práv, ke zjištění stavu věci) posuzuje formou správního uvážení dotčený správní orgán⁷, který zvažuje, zda účastníkem řízení v žádosti o nařízení ústního jednání tvrzené skutečnosti prvek „nezbytnosti“ nařídit ústní jednání naplňují, či nikoliv a nařízení ústního jednání by bylo nadbytečné.

[26.] V posuzované věci tak správní orgán prvního stupně bez jakékoliv pochyby postupoval, neboť je zřejmé, že po obdržení první, zcela obecné žádosti o nařízení ústního jednání, účastníka řízení dne 25. 6. 2025 vyzval, aby uvedl důvody, v nichž spatřuje nezbytnost konání ústního jednání. Teprve v návaznosti na doplňující podání účastníka řízení ze dne 9. 7. 2025 správní orgán prvního stupně rozhodl napadeným usnesením, že se žádost účastníka řízení o nařízení ústního jednání zamítá, přičemž v něm uvedl důvody, proč nařízení ústního jednání z důvodů tvrzených účastníkem řízení neshledal nezbytným.

[27.] Bankovní rada v této souvislosti doplňuje, že pokud jde o skutkový stav, v projednávané věci jsou ke zjištění stavu věci zcela dostačující listiny (listinné důkazy) tvořící obsah spisu (jež z podstatné části byly předloženy samotným účastníkem řízení), s jehož obsahem měl účastník řízení možnost se (opakovaně) seznámit a opakovaně se k němu (a tedy i k důkazům tvořícím obsah spisu) vyjadřoval. Tvrdí-li za dané situace účastník řízení, že uvedeným postupem mělo být porušeno jeho právo být přítomen provádění důkazů, aby se mohl v přítomnosti zástupců správního orgánu k jednotlivým důkazům vyjádřit a konfrontovat správní orgán prvního stupně se svými připomínkami či námitkami a poskytnout náležitá vysvětlení, bankovní radě není zřejmé, na základě čeho toto tvrzení zakládá, zejména pokud je Nejvyšším správním soudem opakovaně judikováno, že důkaz listinou je možné provést i mimo ústní jednání⁸. Popis skutečností uvedený v tomto a

⁷ Viz již citovaný rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2023, č. j. 10 A 94/2022-108: „Podle § 80 odst. 2 správní orgán nařídí ústní jednání, navrhne-li to obviněný a současně je to nezbytné k uplatnění jeho práv. V tomto případě se dává obviněnému z přestupku možnost o nařízení ústního jednání požádat. Uplatní se zde ovšem správní uvážení správního orgánu, který musí posoudit, jestli je toto ústní jednání nezbytné k uplatnění práv obviněného. Správní orgán proto musí zvažovat, jaké důkazní prostředky bude třeba provést, tedy zda bude možné vycházet pouze z předložených listin, podkladů od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, resp. skutečností známých správnímu orgánu ze své úřední činnosti, které by bylo možné posoudit bez nařízení ústního jednání, nebo bude třeba provádět výslech svědků či obviněného v rámci nařízeného ústního jednání.“

⁸ Rozsudek NSS č. j. 8 As 38/2024: „Podle § 51 odst. 2 správního řádu o provádění důkazů mimo ústní jednání musí být účastníci včas vyrozuměni, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Podle § 53 odst. 6 správního řádu o provedení důkazu listinou se učiní záznam do spisu. Ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu však uvádí, že porušení těchto ustanovení správního řádu zpravidla nebude představovat vadu, která by měla vliv na zákonnost správního rozhodnutí ve věci samé. Teprve taková vada přitom vede ke zrušení rozhodnutí správním

v předchozím bodě tohoto rozhodnutí svědčí o tom, že se účastník řízení seznámil se všemi důkazy, že se k nim písemně opakovaně vyjadřoval a prezentoval své názory, jak by věc měla být na základě těchto důkazů posouzena. Byl si tedy nepochybně vědom toho, na základě jakých podkladů bude rozhodováno.

[28.] Účastník řízení, ač k tomu byl správním orgánem prvního stupně vyzván, zároveň neuvedl žádný konkrétní důvod, z něhož by plynulo, že případné ústní jednání by do řízení mohlo vnést nové skutečnosti jdoucí nad rámec listinných důkazů a písemných vyjádření tvořících obsah spisu, případně by bylo jedinou formou, kterou by účastník řízení mohl uplatnit svá práva.

[29.] V této souvislosti bankovní rada pouze pro úplnost cituje (i vzhledem k tomu, že se účastník řízení odkazuje i na Evropskou úmluvu na ochranu lidských práv) z důvodové zprávy k přestupkovému zákonu, kde se k otázce nařízení ústního jednání mimo jiné uvádí: „nutnost obligatorního ústního jednání (včetně obligatorního ústního jednání jen na návrh obviněného) nelze dovozovat z práva na obhajobu, neboť toto právo může být v řízení o přestupku s ohledem na jeho charakter vykonáváno i jen písemnou formou. Tím spíše je tedy v souladu s čl. 6 Úmluvy navrhovaná konstrukce, podle které správní orgán nařídí ústní jednání na návrh obviněného, pokud to bude nutné k uplatnění jeho práv (například práva na obhajobu). Obligatorní ústní jednání na návrh obviněného by v podstatě znamenalo nedůvodný a nesystematický zásah do principu nevěřejnosti a písemnosti řízení o přestupku.“ (pozn. potvrzeno bankovní radou).

[30.] Je zřejmé, že tento názor obsažený v důvodové zprávě k přestupkovému zákonu je plně souladný s aktuální judikaturou k platnému znění přestupkového zákona citovanou jak v tomto rozhodnutí, tak v napadeném usnesení, a podporuje správnost postupu správního orgánu prvního stupně, pokud za situace, kdy účastník řízení neuvedl žádné důvody svědčící tomu, že je v projednávané věci nařízení ústního jednání nezbytné, dospěl k závěru, že nařízení ústního jednání ve smyslu § 80 odst. 2 či § 82 odst. 1 přestupkového zákona v posuzované věci nezbytné nebylo. Účastník řízení znal obsah spisu, veškeré podstatné skutečnosti sdělil správnímu orgánu prvního stupně ve svých písemných vyjádřeních a žádné konkrétní návrhy, jež by odůvodnily nezbytnost konání ústního jednání (tedy nebylo možné je učinit písemně) ve svých písemných žádostech o nařízení ústního jednání neuvedl.

[31.] Pokud jde o judikaturu správních soudů citovanou účastníkem řízení, je třeba uvést, že se převážně vztahuje k předchozí právní úpravě řízení o přestupcích, která problematiku ústního jednání upravovala odlišně (ústní jednání v rámci prvoinstančního řízení bylo pravidlem). Z hlediska projednávané věci tak jde o judikaturu překonanou, což je zřejmé jak z platné právní úpravy, tak i z aktuální judikatury správních soudů citované v tomto rozhodnutí, případně v napadeném usnesení. Pokud pak jde o účastníkem řízení uvedenou

soudem [§ 76 odst. 1 písm. c) soudního řádu správního]. Důkaz listinou se provádí jejím přečtením. Pokud tak správní orgány činí mimo ústní jednání, tak by bylo bezúčelné, aby musely informovat účastníka o tom, že v uvedený den a hodinu si hodlají přečíst listiny, a tak jimi provést důkaz. Zásadní je, aby se s obsahem listinného důkazního prostředku mohl účastník řízení seznámit při nahlížení do spisu, např. v souvislosti se seznamováním se s podklady před vydáním rozhodnutí (rozsudky NSS ze dne 13. 3. 2013, čj. 1 As 157/2012-40, bod 18; ze dne 9. 8. 2017, čj. 7 As 168/2017-35, bod 34; či ze dne 21. 3. 2024, čj. 2 As 208/2022-48, bod 16). Nejvyšší správní soud nespatřuje žádné zvláštní okolnosti, proč by takový závěr nemohl obstát i v tomto případě. Krajský soud správně uvedl, že stěžovatelce muselo být od první chvíle zřejmé, že podstatné bude právě hodnocení obsahu listin, které byly zajištěny při místním šetření v její provozovně a byly součástí správního spisu. Stěžovatelka s nimi tedy byla seznámena a mohla se k nim vyjadřovat. To nakonec v rámci správního řízení (např. strana 4-21 jejího podání ze dne 25. 6. 2020 učiněného poté, co se seznámila s podklady pro prvostupňové rozhodnutí) i v žalobě obsáhle činila. Nelze tedy přisvědčit tomu, že by netušila, že právě tyto dokumenty budou podstatné pro rozhodnutí ve věci.“

citaci jednoho bodu odůvodnění rozsudku NSS č. j. 6 As 15/2021, jde o citaci vytrženou z kontextu věci – soud v daném případě neposuzoval otázku nezbytnosti nařízení ústního jednání, ale situaci, kdy správní orgán k žádosti obviněného ústní jednání opakovaně nařídil, avšak obviněný se vždy z jednání omluvil.

[32.] Podobně bankovní rada neshledala jako přiléhavý ani odkaz na nálezn Ústavního soudu č. j. I. ÚS 671/13, neboť se týká případu skutkově zcela odlišného od projednávané věci.

[33.] *V další části rozkladu účastník řízení cituje některé názory právní doktríny, které se kloní k názoru, že by provádění dokazování mělo být prováděno při ústním jednání, což účastník řízení interpretuje tak, že v přestupkovém řízení má být dokazování „prováděno zásadně při ústním jednání tak, aby byla zachována základní práva obviněného, zejména práva na spravedlivý proces,.... práva na obhajobu, včetně práva být přítomen provádění důkazů při respektování zásady ústnosti, přímosti a bezprostřednosti.“. Uvádí, že tato práva a zásady vycházejí z LZPS a EÚLP a nelze je odmítnout konstatováním, že účastník řízení měl a má možnost se k důkazům vyjádřit písemně. Uvedené má platit zejména z toho důvodu, že se dle názoru účastníka řízení nejedná o skutkově ani právně jednoduchý případ, pro jehož posouzení stačí prosté zjištění dotčených manažerských transakcí, ale je nutné se zabývat všemi souvisejícími okolnostmi. Umožnění ústního jednání dle názoru účastníka řízení zesiluje rovněž skutečnost, že mu hrozí uložení pokuty ve značné výši a opakuje již dříve uvedené, že při ústním jednání by se mohl v přítomnosti zástupců správního orgánu k jednotlivým důkazům vyjádřit a konfrontovat správní orgán se svými připomínkami či námitkami a poskytnout náležitá vysvětlení či zodpovědět dotazy. V této souvislosti uvádí, že ústní jednání by přispělo ke správnému pochopení rozhodných skutečností, zejména že jeden z obchodů byl oznámen a že u žádného z obchodů nedošlo k porušení právní povinnosti, neboť se aplikuje výjimka z oznamovací povinnosti dle čl. 19 odst. 7 MAR. K názoru správního orgánu prvního stupně, že z hlediska požadavků EÚLP je dostačující konání ústního jednání až ve fázi soudního přezkumu, uvádí, že s ním nesouhlasí, neboť správním orgánem prvního stupně citovaná judikatura se týkala velmi specifických případů. Účastník řízení v této věci uzavírá, že ústní jednání mělo být nařízeno k řádnému provedení dokazování a uplatnění všech práv obviněného, včetně navrženého výsledku obviněného a cituje komentářovou literaturu, která má údajně tento jeho názor potvrzovat.*

[34.] Bankovní rada se k podstatě těchto námitek již vyjádřila v předchozí části tohoto rozhodnutí. V otázce dokazování proto odkazuje na body 24 až 30 výše, zejména pak odkazuje na závěry uvedené k této otázce v rozsudku NSS č. j. 8 As 38/2024, který byl již rovněž citován (pozn. pod čarou č. 8).

[35.] Pokud jde o námitky směřující k právu účastníka řízení na obhajobu, bankovní rada jednak odkazuje na bod 29 tohoto rozhodnutí, z něhož jasně plyne, že prostým nenařízením ústního jednání toto právo účastníka řízení nebylo dotčeno. Právo na obhajobu je možné uplatnit i písemnou formou, čehož ostatně účastník řízení opakovaně využil. A jak již bylo uvedeno, z obsahu jeho podání je zřejmé rovněž i to, že ke všem „rozhodným skutečnostem“, jak jsou uvedeny výše v námitkách účastníka řízení, se i písemně vyjádřil. Bankovní rada proto opět cituje rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2023, č. j. 10 A 94/2022-108, odst. 21, dle kterého se soud: „ztotožňuje s tím, že žalobkyně dostatečně určitě nesdělila, jakým způsobem by bylo konání jednání nezbytné k uplatnění jejích práv; například jaké okolnosti případu mohl jednatel vysvětlit (a nemohl je zároveň „vysvětlit“ písemně), z jakých důvodů nebyl skutkový stav zjištěn dostatečně, apod.“.

[36.] Z výše uvedeného plyne, že účastníkem řízení citovaná doktrína (převážně staršího data) je soudní praxí překonaná a nelze z ní dovozovat závěry o nutnosti konání ústního jednání jen na základě žádosti účastníka řízení, aniž by byla splněna podmínka nezbytnosti jeho konání. Námitky účastníka řízení proto bankovní rada nepovažuje za důvodné.

[37.] Účastník řízení konstatuje, že s ohledem na absenci řádného provedení dokazování (za přítomnosti účastníka řízení, resp. při ústním jednání), nebyly naplněny podmínky pro vydání rozhodnutí ve věci samé, natož pro postup podle § 36 odst. 3 správního řádu (možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve věci). Účastník řízení uzavírá, že správní orgán prvního stupně vydáním napadeného rozhodnutí zkrátil účastníka řízení na jeho procesních právech a napadené rozhodnutí je tak nezákonné. S ohledem na uvedené účastník řízení navrhuje, aby bankovní rada napadené usnesení zrušila.

[38.] Bankovní rada se k otázce účastníkem řízení tvrzené absence provedení řádného dokazování již vyjádřila. Uvedené námitky účastníka řízení proto nepovažuje za důvodné, což plyne z argumentace uvedené v bodech 24 až 30 tohoto rozhodnutí, na které bankovní rada odkazuje, včetně citace z rozsudku NSS č. j. 8 As 38/2024 (viz pozn. pod čarou č. 8).

II. K problematice oznamovací povinnosti dle článku 19 nařízení MAR

[39.] Pokud jde o problematiku plnění oznamovací povinnosti u tzv. manažerských transakcí dle čl. 19 nařízení MAR, bankovní rada zastává názor, že je nutné při interpretaci této povinnosti a jednotlivých ustanovení tohoto článku nařízení MAR vycházet jak z jeho účelu, tak z kontextu každého jednotlivě aplikovaného ustanovení ve vztahu k dalším ustanovením obsaženým v tomto článku.

[40.] Účel čl. 19 nařízení MAR lze dovodit z textu recitalů 58 a 59 tohoto nařízení.

[41.] Recital 58 mimo jiné uvádí: „Větší průhlednost operací prováděných osobami s řídicí pravomocí v rámci emitenta, případně osobami s nimi úzce propojenými, představuje preventivní opatření proti zneužívání trhu, zejména obchodování zasvěcené osoby. Rovněž uveřejňování těchto obchodů, přinejmenším jednotlivě, může být velmi cenným zdrojem informací pro investory..... Úplná a řádná transparentnost trhu je nezbytným předpokladem pro důvěru tržních subjektů a zejména důvěru akcionářů společnosti. Je třeba upřesnit, že povinnost zveřejnit obchody osob s řídicí pravomocí se také týká obchodů prováděných jinou osobou jednající dle svého uvážení jménem osoby s řídicí pravomocí.“.

[42.] Na uvedené pak navazuje recital 59, který konstatuje: „Oznamování obchodů uskutečněných na vlastní účet osobami s řídicí pravomocí v rámci emitenta nebo osobou s nimi úzce propojenou je nejen cennou informací pro účastníky trhu, ale také dalším prostředkem kontroly trhu pro příslušné orgány.“.

[43.] Z uvedeného je zřejmé, že smyslem úpravy obsažené v čl. 19 nařízení MAR je zajistit u obchodů s akciemi emitenta prováděných osobami s řídicí pravomocí v emitentovi (anebo osobami s nimi úzce propojenými), aby o nich byli ve stanovené lhůtě informováni ostatní účastníci trhu, akcionáři emitenta a možní další investoři a v neposlední řadě i orgán dohledu. Dodržení požadavku na transparentnost informací o „manažerských transakcích“ je nutným předpokladem k dosažení stavu, že jak účastníci trhu, tak i orgán dohledu, mají relevantní informace, které mohou zohlednit při svém investičním rozhodování nebo dohledové činnosti. Transparentnost informací pak posiluje důvěru účastníků trhu v jeho řádné fungování.

[44.] V tomto směru je pak nutné interpretovat i jednotlivá ustanovení čl. 19 nařízení MAR.

[45.] Vzhledem k tomu, že účastník řízení v průběhu řízení i v rozkladu opakovaně argumentuje tzv. výjimkou z oznamovací povinnosti a tvrdí, že se díky tomu na něho oznamovací povinnost v dané věci nevztahovala, bankovní rada v této věci uvádí, že při posouzení aplikovatelnosti výjimky na tento případ je třeba vzít v potaz nejenom výše uvedený účel úpravy, ale i další ustanovení čl. 19 nařízení MAR, zejména pak ustanovení čl. 19 odst. 1 písm. a) a odst. 2, čl. 19 odst. 4 písm. a) a odst. 5 a čl. 19 odst. 7 písm. b) tohoto nařízení.

[46.] Skutečnost, že nařízení MAR dopadá na obchody s akciemi Emitenta, který je emitentem akcií ISIN CZ0009009940 přijatých od 28. 1. 2021 k obchodování na regulovaném trhu organizovaném společností Burza cenných papírů Praha, a.s., v segmentu *Standard Market*, plyne z čl. 2 odst. 1 písm. a) nařízení MAR ve spojení s čl. 2 odst. 3 a 4 tohoto nařízení.

[47.] Z obchodního rejstříku vyplývá, že [REDAKCE] byl v rozhodné době členem dozorčí rady Emitenta (tedy jde o osobu s řídicí pravomocí), a správním orgánem prvního stupně bylo prokázáno rovněž i to, že byl zároveň i osobou ovládající účastníka řízení, což účastník řízení nerozporuje. Působnost nařízení MAR vůči účastníkovi řízení a jím provedeným obchodům s akciemi Emitenta tak plyne z ustanovení čl. 19 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 3 odst. 25 písm. a) a čl. 3 odst. 26 písm. d) nařízení MAR, neboť účastník řízení je osobou úzce propojenou s osobou s řídicí pravomocí v Emitentovi.

[48.] Z hlediska naplnění účelu čl. 19 nařízení MAR pak nelze pominout ani dikci čl. 19 odst. 5, který emitentům ukládá povinnost oznámit osobám s řídicí pravomocí jejich povinnosti plynoucí z čl. 19 nařízení MAR a zároveň ukládá osobám s řídicí pravomocí povinnost oznámit osobám, které jsou s nimi úzce propojené, jejich povinnosti plynoucí z čl. 19 nařízení MAR. Z uvedeného plyne, že osoba s řídicí pravomocí a osoby s ní úzce propojené musí být o povinnostech plynoucích pro ně z čl. 19 nařízení MAR informovány. Smyslem tohoto ustanovení je zajistit naplnění požadavku na transparentnost manažerských transakcí tím, že všechny dotčené osoby musí být obeznámeny se skutečností, že se na ně oznamovací povinnost vztahuje a že ji musí plnit.

[49.] Jak plyne z čl. 19 odst. 1 písm. a) nařízení MAR, oznamovací povinnost se vztahuje na obchody s akciemi emitenta provedenými osobou s řídicí pravomocí anebo osobami s ní úzce propojenými na jejich vlastní účet. Oznamovací povinnost musí být rovněž splněna i tehdy, pokud obchody s akciemi emitenta uzavírá jménem osoby s řídicí pravomocí anebo osoby s ní úzce propojené třetí osoba, a to i tehdy, pokud tato třetí osoba jedná dle vlastního uvážení [čl. 19 odst. 7 písm. b) nařízení MAR, recital 58].

[50.] V posuzované věci je proto podstatná i otázka, zda má být konkrétní obchod účastníka řízení (jako osoby úzce propojené s osobou s řídicí pravomocí) s akciemi Emitenta posouzen jako obchod provedený na jeho vlastní účet, nebo má být posouzen jako obchod realizovaný účastníkem řízení (jako třetí osobou) jménem osoby s řídicí pravomocí nebo osoby s ní úzce propojené. Tato skutečnost je důležitá pro posouzení, zda má být v dané věci aplikován čl. 19 odst. 1 písm. a) a odst. 2 nařízení MAR nebo čl. 19 odst. 7 písm. b) a případně i čl. 19 odst. 7 druhý pododstavec tohoto nařízení, jak uvádí účastník řízení.

[51.] Ve světle výše uvedených skutečností je potom nutné interpretovat i účastníkem řízení namítanou „výjimku z pravidla“ obsaženou v čl. 19 odst. 7 nařízení MAR a její případnou aplikovatelnost na posuzovanou věc. Uvedená výjimka pro účely obchodů provedených třetí osobou (které jinak oznamovací povinnosti podléhají) dle čl. 19 odst. 7 písm. b) nařízení MAR stanoví: „Pro účely písmene b) není třeba oznamovat obchody s akciemi nebo dluhovými nástroji emitenta nebo deriváty či jinými finančními nástroji s nimi spojenými uskutečněné správci subjektu kolektivního investování, do nichž investovala osoba s řídicí pravomocí nebo osoba úzce propojená s touto osobou, pokud správce subjektu kolektivního investování jedná plně podle svého uvážení, aniž by mu investoři v daném subjektu kolektivního investování přímo nebo nepřímo vydávali pokyny nebo předkládali návrhy týkající se skladby portfolia.“⁹ (pozn. podtrženo bankovní radou).

⁹ Anglická verze zní: „For the purposes of point (b), transactions executed in shares or debt instruments of an issuer or derivatives or other financial instruments linked thereto by managers of a collective investment undertaking in which the person discharging managerial responsibilities or a person closely associated with

[52.] Tuto výjimku z pravidla stanovenou pro obchody provedené třetí osobou je třeba podle názoru bankovní rady i vzhledem k účelu čl. 19 nařízení MAR a dikci čl. 19 odst. 7 písm. b) tohoto nařízení interpretovat tak, že tato se vztahuje pouze na ty obchody s akciemi (a dalšími v nařízení uvedenými finančními nástroji) emitenta, které byly provedené třetí osobou – nezávislým správcem subjektu kolektivního investování, do něhož investovala (zakoupením investičních akcií či podílových listů tohoto subjektu kolektivního investování) osoba s řídicí pravomocí anebo osoba s ní úzce propojená. Uvedené však platí jen při splnění podmínky nezávislosti správce subjektu kolektivního investování, tak jak je vymezena ve znění výjimky uvedené v čl. 19 odst. 7 nařízení MAR (a zároveň, vzhledem k dikci čl. 19 odst. 1 písm. a) nařízení MAR, nejde o subjekt kolektivního investování, na který režim čl. 19 odst. 1 písm. a) nařízení MAR dopadá – viz dále).

[53.] Důvod, proč je zavedena výjimka z oznamovací povinnosti pro tento typ obchodů provedených prostřednictvím nezávislého subjektu kolektivního investování, je dle názoru bankovní rady ten, že obchody s akciemi emitenta jsou v těchto případech realizované zcela mimo vůli osoby s řídicí pravomocí anebo osoby s ní úzce propojené a zároveň nepředstavují žádnou změnu ve výši účasti těchto osob na emitentovi. V takovém případě není nutné provedený obchod oznamovat.

[54.] Uvedenou situaci je však třeba odlišovat od případu, kdy akcie emitenta kupuje anebo prodává přímo osoba s úzkým propojením k osobě s řídicí pravomocí v emitentovi. V takovém případě se vždy aplikuje čl. 19 odst. 1 písm. a) nařízení MAR, a to i v případě, že takovou osobou je subjekt kolektivního investování.

[55.] Rozhodující je v tomto případě z hlediska čl. 19 nařízení MAR právě vztah úzkého propojení takového subjektu kolektivního investování s osobou s řídicí pravomocí v emitentovi, který je v případě právnické osoby dle čl. 3 odst. 26 písm. d) nařízení MAR založen buď na tom, že osoba s řídicí pravomocí v ní vykonává řídicí funkci, nebo takovou právnickou osobu ovládá.

[56.] Aplikace čl. 19 odst. 7 (včetně tam uvedené výjimky) na takto realizované obchody by v tomto případě byla zcela proti smyslu a účelu čl. 19 nařízení MAR, neboť by v konečném důsledku mohla vést k účelovému zakrývání manažerských transakcí před účastníky trhu i před orgánem dohledu.

[57.] Z dosud uvedeného tedy plyne, že v případě obchodů provedených osobami uvedenými v čl. 19 odst. 1 písm. a) nařízení MAR aplikace citované výjimky nepřipadá v úvahu – obchody takové osoby provedené na vlastní účet se vždy posuzují v režimu čl. 19 odst. 1 písm. a) nařízení MAR. Zároveň s tím platí, že dikce výjimky obsažené v čl. 19 odst. 7 nařízení MAR explicitně stanoví, že je použitelná pouze pro případy podle čl. 19 odst. 7 písm. b), tedy v případě obchodů provedených prostřednictvím třetí osoby, a to pokud jsou splněny podmínky ve výjimce uvedené. Na ostatní obchody provedené prostřednictvím třetí osoby výjimka aplikovatelná rovněž není.

[58.] Bankovní rada proto shrnuje, že výjimka z oznamovací povinnosti dle čl. 19 odst. 7 nařízení MAR dopadá pouze na jediný typ manažerských transakcí realizovaný prostřednictvím třetí osoby, a to ten, kdy osoba s řídicí pravomocí anebo osoba s ní úzce propojená investuje prostředky do investičních akcií či podílových listů subjektu kolektivního investování, který má na takových investorech zcela nezávislého správce, a následně, bez možnosti jakéhokoli ovlivnění tohoto správce osobou s řídicí pravomocí či osobou s ní úzce

them has invested do not need to be notified where the manager of the collective investment undertaking operates with full discretion, which excludes the manager receiving any instructions or suggestions on portfolio composition directly or indirectly from investors in that collective investment undertaking.“.

propojenou, investuje těmito osobami investované prostředky mimo jiné i do cenných papírů emitenta.

[59.] Pouze v takovém případě by bylo možné výjimku namítanou účastníkem řízení v rozkladu aplikovat, v ostatních případech se tato výjimka neaplikuje. Posuzovaná věc je však právě případem, na který výjimku aplikovat nelze.

[60.] Předmětem tohoto řízení je totiž porušení oznamovací povinnosti účastníka řízení, který jako osoba v úzkém propojení s [REDAKCE] jako osobou s řídicí pravomocí v Emitentovi, provedl obchody s akciemi Emitenta na vlastní účet. Předmětem tohoto řízení naopak není případné porušení oznamovací povinnosti [REDAKCE], ve spojitosti s obchody s akciemi Emitenta realizovanými prostřednictvím účastníka řízení – subjektu kolektivního investování.

[61.] V posuzované věci se tak nejedná o situaci, na kterou dopadá čl. 19 odst. 7 písm. b) nařízení MAR (tedy nejde obchod uskutečněný prostřednictvím třetí osoby), ale o stav, který spadá pod režim čl. 19 odst. 1 písm. a) nařízení MAR. Toto ustanovení pak ukládá osobám s úzkým propojením na osobu s řídicí pravomocí v emitentovi povinnost oznámit provedení obchodů s akciemi emitenta na vlastní účet. K provedení obchodů s akciemi Emitenta na účet účastníka řízení v posuzované věci došlo, přičemž bankovní rada pouze doplňuje, že v důsledku obchodů provedených účastníkem řízení s akciemi Emitenta na vlastní účet zároveň došlo (byť nepřímě, v důsledku ovládnutí účastníka řízení [REDAKCE] i ke změně výše účasti [REDAKCE] v Emitentovi. A právě tyto skutečnosti měly být účastníkům trhu oznámeny. Pokud by za daných okolností měla na takovou situaci dopadat zmiňovaná výjimka, jak tvrdí účastník řízení, bylo by to v přímém rozporu s požadavkem na maximální transparentnost manažerských transakcí stanoveným nařízením MAR. I z tohoto hlediska je proto argumentace účastníka řízení nedůvodná a účelová.

[62.] Při posouzení námitek účastníka řízení proto bankovní rada zohlední východiska uvedená v bodech 39 až 61 výše.

III.K tvrzenému neporušení oznamovací povinnosti

[63.] *Účastník řízení namítá, že u žádného z obchodů, jak jsou uvedeny ve výroku napadeného rozhodnutí, neporušil oznamovací povinnost podle čl. 19 MAR, neboť se na tyto obchody vztahuje výjimka podle čl. 19 odst. 7 druhého pododstavce nařízení MAR. Uvádí, že je nesamosprávným investičním fondem-subjektem kolektivního investování (fond kvalifikovaných investorů), který obhospodařuje individuální statutární orgán – právnická osoba. Obhospodařovatel jakožto správce subjektu kolektivního investování předmětné transakce uskutečnil zcela nezávisle na investorech fondu (bez jejich pokynů či návrhů) a v důsledku toho nemohlo dojít k porušení oznamovací povinnosti, neboť byly splněny podmínky pro aplikaci výjimky dle čl. 19 odst. 7 nařízení MAR. V další části účastník řízení polemizuje s názorem správního orgánu prvního stupně, že výjimka se vztahuje pouze na případy, kdy je osoba s řídicí pravomocí pouhým investorem do subjektu kolektivního investování, a nikoli na případy, kdy je současně skutečným majitelem takového subjektu kolektivního investování se 100% podílem na hlasovacích právech. Takový výklad působnosti výjimky je nepřipustně zužující a má za následek rozšiřování odpovědnosti účastníka řízení za předmětný přestupek, navíc je v rozporu s textem výjimky dle čl. 19 odst. 7 nařízení MAR a s ohledem na zásadu nullum crimen sine lege pak nemůže obstát. Dále účastník řízení polemizuje s názorem správního orgánu prvního stupně, že pokud by osoba s řídicí pravomocí byla pouhým investorem a obhospodařovatel by splnil parametr nezávislosti vymezený ve výjimce dle čl. 19 odst. 7 nařízení MAR, bylo by možné výjimku aplikovat. K tomu účastník řízení uvádí, že pokud by osoba s řídicí pravomocí byla pouhým investorem, účastník řízení by*

nebyl osobou úzce propojenou s touto osobou, a pak by se na něj oznamovací povinnost vůbec nevztahovala a k uplatnění výjimky by vůbec nemohlo dojít. Takový výklad považuje účastník řízení za neudržitelný, neboť výjimka z pravidla by se potom uplatnila jen tehdy, kdy nejsou naplněny základní podmínky vlastního pravidla, což svou interpretací tvrdí správní orgán prvního stupně, když zastává názor, že výjimka by se uplatnila pouze v případě, když by osoba s řídicí pravomocí subjekt kolektivního investování neovládala – pak by ale účastník řízení ani nepodléhal oznamovací povinnosti. Účastník řízení opakuje, že výjimka z oznamovací povinnosti není omezena jen na případy, kdy je osoba s řídicí pravomocí pouze investorem (což by vylučovalo postavení účastníka řízení, jako osoby obviněné-nebyla by osobou s úzkým propojením), a takový výklad ani neplyne z předmětného ustanovení výjimku upravujícího, kde se neuvádí, že investor nemůže být současně majitelem se 100% hlasovacích práv. Podmínkou uplatnění výjimky je to, že transakce byly uskutečněny nezávislým (ve smyslu textu výjimky) správcem subjektu kolektivního investování. Účastník řízení uvádí, že podmínka nezávislosti byla splněna a odkazuje na dokumenty založené ve spise (stanovy účastníka řízení, smlouvu o výkonu funkce uzavřenou s obhospodařovatelem a výroční zprávu účastníka řízení za rok 2023), z nichž dle jeho názoru vyplývá, že podmínky stanovené čl. 19 odst. 7 nařízení MAR pro uplatnění výjimky (nezávislost obhospodařovatele ve smyslu výjimky) byly v posuzované věci naplněny a nad rámec toho uvádí, že ustanovení upravující výjimku nevylučuje uplatnění této výjimky v případě, že osoba s řídicí pravomocí má možnost rozhodovat o osobě správce. Rozhodující je, že nezasahuje do investičních rozhodnutí správce či složení portfolia. Účastník řízení pro případ, že by v daném případě byly možné různé výklady předmětné výjimky, odkazuje na zásadu *in dubio pro libertate* a uzavírá, že by v takovém případě měl být použit výklad pro účastníka řízení příznivější. V závěru účastník řízení konstatuje, že byly splněny podmínky pro uplatnění výjimky dle čl. 19 odst. 7 nařízení MAR a nedošlo tak k porušení oznamovací povinnosti dle čl. 19 tohoto nařízení ani k naplnění skutkové podstaty dle § 177 odst. 1 písm. c) ZPKT.

[64.] Úvodem této části bankovní rada odkazuje na základní východiska, tak jak byla popsána v bodech 39 až 61 výše s tím, že jejich aplikací je možné dojít k závěru, že námítky účastníka řízení nejsou důvodné.

[65.] Tvrdí-li účastník řízení, že je nesamosprávným investičním fondem, který obhospodařuje individuální statutární orgán – právnická osoba, jenž transakce s akciemi Emitenta uskutečnil zcela nezávisle na investorech fondu, a proto nemohlo dojít k porušení oznamovací povinnosti, neboť se na něho vztahuje výjimka dle čl. 19 odst. 7 nařízení MAR, bankovní rada tento argument za skutkového stavu vyplývajícího z obsahu spisu nepovažuje za relevantní.

[66.] Jak již bylo uvedeno, podle čl. 19 odst. 1 písm. a) nařízení MAR platí, že oznamovací povinnosti podléhají veškeré obchody provedené s akciemi Emitenta na vlastní účet osobou s řídicí pravomocí anebo osobou s ní úzce propojenou.

[67.] Zároveň s tím ve smyslu čl. 19 odst. 7 písm. b) nařízení MAR platí i to, že oznamovací povinnosti podléhají i obchody uzavírané jménem osoby s řídicí pravomocí anebo osoby s ní úzce propojené třetí osobou, a to i tehdy, pokud tato třetí osoba jedná dle vlastního uvážení. Je přitom nutné zdůraznit, že účastníkem řízení namítaná výjimka z pravidla se vztahuje právě a pouze k povinnosti podle čl. 19 odst. 7 písm. b) nařízení MAR.

[68.] Jde tak o dvě skutkově odlišné situace, přičemž účastníkem řízení namítaná výjimka z oznamovací povinnosti by připadala v úvahu tehdy, pokud by předmětem tohoto řízení bylo případné porušení oznamovací povinnosti ze strany osoby s řídicí pravomocí (anebo osoby s ní úzce propojené), která investovala do investičních akcií účastníka řízení, který následně provedl obchod s akciemi Emitenta. To však předmětem tohoto řízení není.

[69.] Jak plyne z výroku napadeného rozhodnutí, předmětem tohoto řízení je porušení oznamovací povinnosti účastníka řízení, který je osobou úzce propojenou s osobou s řídicí pravomocí v Emitentovi [REDAKCE] podle čl. 19 odst. 1 písm. a) a odst. 2 nařízení MAR. Jednání účastníka řízení je posuzováno v režimu čl. 19 odst. 1 písm. a) a odst. 2 nařízení MAR právě z toho důvodu, že v rozhodné době byl osobou v úzkém propojení s osobou s řídicí pravomocí v Emitentovi (která zároveň účastníka řízení v rozhodné době ovládala) a za daného stavu opakovaně prováděl obchody s akciemi Emitenta.

[70.] Na tuto situaci, jak již bylo uvedeno, výjimka obsažená v čl. 19 odst. 7 nařízení MAR nedopadá, neboť ta je vztažena pouze k obchodům realizovaným osobou s řídicí pravomocí anebo osobou s ní úzce propojenou prostřednictvím třetí osoby (viz čl. 19 odst. 7 písm. b) nařízení MAR). V posuzované věci je však situace taková, že účastník řízení, jako osoba úzce propojená s osobou s řídicí pravomocí, opakovaně provedl na vlastní účet obchody s akciemi Emitenta, aniž by takovou skutečnost oznámil, ač k tomu byl dle čl. 19 odst. 1 písm. a) a odst. 2 nařízení MAR povinen. Bankovní rada pouze pro úplnost dodává, že ve smyslu čl. 19 odst. 5 nařízení MAR měl být účastník řízení o této své povinnosti informován právě osobou s řídicí pravomocí v Emitentovi.

[71.] Pokud jde o námitky týkající se argumentace, zda se předmětná výjimka vztahuje pouze na případy, kdy je osoba s řídicí pravomocí pouze investorem do subjektu kolektivního investování, nebo zda je aplikovatelná i na případy, kdy je současně i skutečným majitelem daného subjektu kolektivního investování, jde z hlediska merita posuzované věci o argumentaci zavádějící, neboť jak již bylo uvedeno, předmětem tohoto řízení není porušení povinnosti podle čl. 19 odst. 7 písm. b) nařízení MAR, ale porušení povinnosti podle čl. 19 odst. 1 písm. a) a odst. 2 tohoto nařízení. Protože byl účastník řízení v rozhodné době ovládán osobou s řídicí pravomocí v Emitentovi (a tedy s ní byl v úzkém propojení), postupuje se podle čl. 19 odst. 1 písm. a) nařízení MAR. Jelikož se k ustanovení čl. 19 odst. 1 písm. a) a odst. 2 nařízení MAR předmětná výjimka nevztahuje, nemůže obstát ani odkaz účastníka řízení na zásadu *nullum crimen sine lege*.

[72.] Z tohoto pohledu je pak zavádějící a s podstatou věci nesouvisí ani polemika účastníka řízení s názorem správního orgánu prvního stupně, že by bylo možné výjimku aplikovat, pokud by osoba s řídicí pravomocí byla pouhým investorem do subjektu kolektivního investování (účastníka řízení) a obhospodařovatel by splnil parametr nezávislosti vymezený ve výjimce dle čl. 19 odst. 7 nařízení MAR.

[73.] Jak již bylo opakovaně uvedeno, v dané věci není posuzováno jednání účastníka řízení ve smyslu čl. 19 odst. 7 písm. b) nařízení MAR (respektive obchody [REDAKCE] provedené prostřednictvím třetí osoby), ale jednání účastníka řízení jako osoby úzce propojené s osobou s řídicí pravomocí v Emitentovi ve smyslu porušení oznamovací povinnosti o obchodech s akciemi Emitenta provedenými v rozhodné době účastníkem řízení na vlastní účet stanovené čl. 19 odst. 1 písm. a) a odst. 2 tohoto nařízení.

[74.] Předmětem tohoto řízení tedy není případné porušení oznamovací povinnosti ze strany [REDAKCE] jako osoby s řídicí pravomocí v Emitentovi, který investoval do účastníka řízení, jenž následně prováděl obchody s akciemi Emitenta. Předmětem tohoto řízení je porušení oznamovací povinnosti účastníka řízení, který byl v rozhodné době osobou ovládanou [REDAKCE] a tedy byl osobou s úzkým propojením na osobu s řídicí pravomocí v Emitentovi (a dopadá tak na něho povinnost podle čl. 19 odst. 1 písm. a) a odst. 2 nařízení MAR), který na vlastní účet provedl obchody s akciemi Emitenta, aniž by tuto skutečnost ve stanovené lhůtě oznámil.

[75.] S ohledem na výše uvedené potom platí i to, že nedůvodné jsou i námitky účastníka řízení, jimiž dokládá nezávislost správce účastníka řízení, který je subjektem kolektivního investování, neboť s meritem posuzované věci vůbec nesouvisejí.

[76.] Bankovní rada při zohlednění výše uvedených skutečností neshledává důvodnou ani námitku účastníka řízení, že by v případě možnosti dvojího výkladu měl být použit, vzhledem k zásadě *in dubio pro libertate*, výklad pro účastníka řízení příznivější. Vzhledem k tomu, že věc nespadá pod čl. 19 odst. 7 písm. b) nařízení MAR, není možné aplikovat ani výjimku tam upravenou, a tedy ani nepřichází v úvahu možnost dvojího výkladu této výjimky.

[77.] Z tohoto důvodu je nerelevantní i tvrzení účastníka řízení, že vzhledem k tomu, že splnil podmínky pro uplatnění výjimky dle čl. 19 odst. 7 nařízení MAR, nemohlo dojít k naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 177 odst. 1 písm. c) ZPKT.

IV. K tvrzenému oznámení transakce ze dne 21. 11. 2023

[78.] *Účastník řízení uvádí, že dne 24. 11. 2023 nad rámec svých povinností (z důvodu jím tvrzené výjimky z oznamovací povinnosti) dobrovolně oznámil transakci ze dne 21. 11. 2023. Uvádí, že správní orgán prvního stupně došel k závěru, že uvedená transakce mu byla oznámena až dne 27. 11. 2023, kdy bylo oznámení doručeno prostřednictvím informačního systému ČNB SIPReS podle § 15 odst. 1 vyhlášky č. 234/2009 Sb., nikoli dne 24. 11. 2023, kdy mu bylo doručeno datovou schránkou, a tedy byla transakce oznámena pozdě. S tímto závěrem účastník řízení nesouhlasí, a ačkoli zastává názor, že oznamovací povinnost se na něj vůbec nevztahovala, uvádí, že transakci dne 24. 11. 2023 oznámil nejenom datovou schránkou, ale i prostřednictvím systému SIPReS. Na podporu tohoto tvrzení uvádí, že nejprve odeslal oznámení prostřednictvím SIPReS, nicméně toto oznámení nebylo údajně z důvodu technické chyby tohoto systému zpracováno. Jelikož se nepodařilo ani přes okamžitou komunikaci se zaměstnancem ČNB technické problémy odstranit, bylo oznámení zasláno téhož dne do datové schránky ČNB. K opravě technické chyby (chyba v kódování souboru) došlo až následující pracovní den, tedy 27. 11. 2023, a oznámení bylo účastníkem řízení neprodleně po jejím odstranění zasláno opět prostřednictvím SIPReS, který jej již přijal. Na důkaz toho účastník řízení přiložil komunikaci se zaměstnancem ČNB a doručenkou datové zprávy. S ohledem na uvedené skutečnosti účastník řízení namítá, že není pravda, že oznámení o transakci zaslal pouze datovou zprávou ze dne 24. 11. 2023, neboť ještě předtím zaslal oznámení prostřednictvím SIPReS. To, že tento systém z důvodu technické chyby oznámení řádně nezpracoval, proto nelze dávat k tíži účastníku řízení a opakuje, že toto nedoručení ihned řešil se zaměstnancem ČNB a po odstranění chyby systému oznámení neprodleně znovu zaslal. Učinil tak vše, co po něm lze rozumně požadovat, aby oznámení bylo doručeno včas. Konstatuje, že kromě toho, že se na transakci vztahuje výjimka z oznamovací povinnosti, tak vzhledem k uvedeným skutečnostem k porušení oznamovací povinnosti v tomto případě nedošlo, když byla řádně a včas ČNB oznámena, a i v případě zcela formalistického výkladu, že k doručení došlo až jeho zpracováním systémem ČNB, není možné s ohledem na výše uvedené skutečnosti dovozovat odpovědnost účastníka řízení za přestupek z důvodu absence společenské škodlivosti jednání účastníka řízení, zejména pokud vynaložil veškeré úsilí k tomu, aby oznámení bylo do systému SIPReS zaevidováno včas.*

[79.] Bankovní rada v první řadě konstatuje, že nedůvodné jsou veškeré námitky účastníka řízení založené na argumentu, že se na něho oznamovací povinnost dle čl. 19 nařízení MAR nevztahovala. Jak již bylo uvedeno v předchozí části tohoto rozhodnutí (viz body 38 až 61 a 64 až 77 tohoto rozhodnutí), účastník řízení byl povinen předmětné transakce s akciemi Emitenta oznámit.

[80.] Nelze si ale nevšimnout, že existuje určitý nesoulad mezi tvrzeními účastníka řízení a jeho jednáním, kdy na jedné straně uvádí, že se na něho oznamovací povinnost

nevztahovala, ale zároveň v případě transakce ze dne 21. 11. 2023 tvrdí, že tuto oznámil navíc, nad rámec svých povinností a dobrovolně. Není zcela zřejmé, proč to tedy dělal, když současně tvrdí, že takovou povinnost neměl. Lze však uvést, že ani jedno z uvedených tvrzení účastníka řízení není relevantní, neboť oznamovací povinnost se na účastníka řízení vztahovala, z čehož logicky plyne, že oznámení transakce ze dne 21. 11. 2023 nečinil nad rámec svých povinností, ale jako svou povinnost.

[81.] Pokud se jedná o samotný průběh plnění oznamovací povinnosti o obchodu s akciemi Emitenta ze dne 21. 11. 2023, tak jak jej účastník řízení popsal v námitkách, bankovní rada bere v úvahu skutečnost, že se účastník řízení pokusil předmětnou transakci oznámit způsobem stanoveným právními předpisy. Pouze pro doplnění uvádí, že právě oznámení informace prostřednictvím systému SIPReS zajišťuje, že se o dané transakci a skutečnostech s ní souvisejících dozvědí účastníci trhu.

[82.] Bankovní rada bere v úvahu i to, že poté, co se tuto transakci nepodařilo dne 24. 11. 2023 ani přes komunikaci se zaměstnancem ČNB (údajně z důvodu technických problémů systému SIPReS, jak tvrdí účastník řízení) oznámit prostřednictvím systému SIPReS, byla transakce téhož dne oznámena ČNB alespoň datovou zprávou doručenou do její datové schránky, a že nejbližší pracovní den a po odstranění tvrzených technických problémů byla předmětná transakce oznámena i prostřednictvím systému SIPReS.

[83.] Z uvedeného je zřejmé, že účastník řízení projevil snahu a vůli předmětnou transakci oznámit řádně (prostřednictvím systému SIPReS) a včas, tedy ve lhůtě tří dnů od jejího provedení. Zároveň je ale zřejmé, že k řádnému oznámení transakce, tedy k jejímu oznámení prostřednictvím systému SIPReS, došlo až dne 27. 11. 2023, tedy po uplynutí stanovené lhůty.

[84.] Podstata námitek účastníka řízení v této věci spočívá v tom, že ačkoli se opakovaně pokoušel transakci oznámit řádně a včas, z důvodu účastníkem řízení tvrzené údajné technické chyby na straně systému SIPReS (provozovaného ČNB) to nebylo možné, a za daných okolností potom nelze opožděné oznámení transakce klást k tíži účastníka řízení a dovozovat v tomto případě spáchání přestupku z důvodu absence společenské škodlivosti jednání účastníka řízení.

[85.] Bankovní rada k těmto tvrzením účastníka řízení uvádí, že je jí z úřední činnosti známo, že v průběhu dne 24. 11. 2023 bylo prostřednictvím systému SIPReS řádně doručeno několik oznámení od různých osob, z čehož plyne, že tento systém v průběhu dne 24. 11. 2023 normálně fungoval.

[86.] Bankovní rada zároveň nemá žádné informace o tom, že by v systému SIPReS bylo v období od 24. 11. 2023 cca 16. hodin do 27. 11. 2023 cca 10.30 hodin, tedy v době, kdy se účastníku řízení nedařilo oznámení opakovaně podat, nutné provádět jakékoli technické zásahy za účelem odstranění technické chyby tohoto systému.

[87.] Z komunikace zástupce účastníka řízení se zaměstnancem ČNB¹⁰ je zároveň zřejmé, že k prvnímu problému s doručením oznámení transakce došlo v důsledku chybně zapsaných IČO (mezery navíc) subjektů uvedených ve formuláři oznámení. Následné úpravy tohoto souboru provedené ještě téhož dne zástupcem účastníka řízení pak měly za následek chybu v kódování souboru a tento byl SIPReS při následných pokusech o podání oznámení rovněž vyhodnocen jako chybný.

[88.] Z uvedeného plyne, že příčinou „chybných“ oznámení o manažerské transakci nebyla technická chyba systému SIPReS, jak tvrdí účastník řízení, ale pochybení účastníka řízení při zadávání údajů do předmětného formuláře a následná manipulace s tímto souborem vedoucí

¹⁰ Viz spis, č. I. 134

k jeho chybnému kódování. Tu se podařilo ve spolupráci se zaměstnancem ČNB odstranit až dne 27. 11. 2023.

[89.] Jde tedy primárně o lidskou chybu, jež by nepochybně byla ve lhůtě pro podání oznámení odstranitelná, pokud by oznámení nebylo podáváno na poslední chvíli. Bohužel, účastník řízení oznámení podal až poslední den lhůty, navíc po skončení pracovní doby zaměstnanců ČNB. Ačkoli se zaměstnanec ČNB snažil účastníku řízení s řešením problému pomoci ještě v průběhu večera dne 24. 11. 2023, následnou chybu spočívající v překódování souboru se tento den již odstranit nepodařilo a v důsledku toho bylo oznámení podáno opožděně.

[90.] Bankovní rada proto v této věci uzavírá, že účastník řízení předmětné oznámení o manažerské transakci ze dne 21. 11. 2023 nepodal ve stanovené lhůtě 3 dnů od provedení obchodu řádně, tj. prostřednictvím systému SIPReS, který zajistí informovanost ostatních účastníků trhu. K řádnému oznámení došlo až dne 27. 11. 2023, tedy opožděně, a z tohoto důvodu námitky účastníka řízení směřující k tomu, že nedošlo ke spáchání přestupku, nejsou důvodné. Vzhledem ke skutečnostem uvedeným v bodech 85 až 89 tohoto rozhodnutí pak bankovní rada nepovažuje za důvodné ani námitky, že k opožděnému podání oznámení došlo z důvodu technické chyby na straně ČNB.

[91.] Nelze rovněž přehlédnout ani to, že účastník řízení je profesionálem působícím dlouhodobě na kapitálovém trhu, a jako takový musí vědět, že s investicemi do veřejně obchodovatelných akcií jsou spojeny určité regulatorní požadavky, včetně různých případů plnění oznamovací povinnosti, a proto by s ní měl mít určitou zkušenost.

[92.] Zároveň však bankovní rada považuje za nanejvýš žádoucí přihlédnout ke všem skutečnostem, které v souvislosti s pokusy o zaslání oznámení plynou jak z vyjádření účastníka řízení, tak i z jeho komunikace se zástupcem ČNB uskutečněné ve dnech 24. 11. 2023 a 27. 11. 2023 k problémům s podáním oznámení do systému SIPReS, z nichž je zřejmá snaha a vůle účastníka řízení toto oznámení podat řádně a včas.

[93.] Tuto jeho snahu dostát své povinnosti dosvědčuje i to, že s ohledem na problémy s doručením oznámení o manažerské transakci prostřednictvím systému SIPReS doručil ve stanovené lhůtě oznámení o této transakci alespoň formou datové zprávy doručené ČNB dne 24. 11. 2023. Veškeré tyto skutečnosti by proto podle názoru bankovní rady měly být zohledněny ve smyslu § 38 písm. d), případně § 39 písm. c) přestupkového zákona a promítnuty do výše pokuty, jak bude uvedeno dále v části týkající se uložené sankce. Je však nutno dodat, že správní orgán prvního stupně detailní informace o snaze účastníka řízení učinit dané oznámení včas, tak jak je uvedeno výše, k dispozici neměl; ty účastník řízení tvrdil poprvé až v rozkladu.

V. K výši sankce

[94.] *Účastník řízení namítá, že výše pokuty neodpovídá okolnostem případu a neobstojí co do důvodu ani výše. S odkazem na judikaturu uvádí, že uložení pokuty musí být založeno na komplexním vyhodnocení skutkových a právních aspektů jednání pachatele přestupku, v jehož rámci musí být zohledněny všechny podstatné okolnosti, aby pokuta byla přiměřená. Účastník řízení tvrdí, že se správní orgán prvního stupně těmito zásadami neřídil. Uvádí, že správní orgán prvního stupně nepřihlédl k povaze a závažnosti přestupku a jeho polehčujícím okolnostem dle § 37 až § 39 přestupkového zákona, kdy je nutné u každé přitěžující a polehčující okolnosti hodnotit její význam pro zvýšení či snížení stupně nebezpečnosti činu pro společnost, a s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu uvádí výčet okolností, které musí správní orgán hodnotit při určování stupně nebezpečnosti přestupku a jeho závažnosti. V této souvislosti uvádí, že správní orgán prvního stupně nepřihlédl k žádné polehčující okolnosti, zejména absenci majetkového prospěchu účastníka řízení z přestupku,*

absence ztráty třetích osob, nulový dopad na chráněný zájem a plnou součinnost účastníka řízení v daném přestupkovém řízení a nepřihlédl ani k dalším okolnostem majícím vliv na jejich společenskou nebezpečnost jednání, například intenzitě, s jakou došlo k porušení právem chráněného zájmu. Vytýká správnímu orgánu prvního stupně, že při určení výměry trestu nesprávně přihlédl ke dvěma historickým, nesouvisejícím a zahlazeným přestupkům účastníka řízení jako k přitěžující okolnosti, což správní orgán prvního stupně v rozporu s judikaturou učinil, čemuž má svědčit i systematika napadeného rozhodnutí. Dále účastník řízení rozporuje tvrzení správního orgánu prvního stupně, že pokuta byla uložena v souladu s kontinuitou jeho rozhodovací praxe, když dle jeho názoru ve skutkově shodném případě Sp/2023/34/573, který se týkal nepodnikající fyzické osoby, uložil významně nižší pokutu než v posuzované věci, přestože jsou případy srovnatelné jak počtem porušení, tak i objemem transakcí. V této souvislosti účastník řízení odkazuje na další případy týkající se porušení čl. 19 odst. 1 nařízení MAR fyzickými osobami, kdy byly uloženy rovněž výrazně nižší pokuty než v posuzované věci. Účastník řízení uzavírá, že uložená pokuta je excesivní, nepřiměřená, neodpovídající skutkovým okolnostem posuzovaného případu a je i v rozporu s rozhodovací praxí správního orgánu prvního stupně a zásadou, že za podobně závažné přestupky mají být zásadně ukládány podobně vysoké pokuty.

[95.] K námitkám účastníka řízení, jež rozporují napadené rozhodnutí v tom směru, že správní orgán prvního stupně při určení výměry trestu nepřihlédl ke všem okolnostem dle § 37 až § 39 přestupkového zákona a nepřihlédl k žádné polehčující okolnosti (absence majetkového prospěchu apod.), jakož i k okolnostem majícím vliv na společenskou nebezpečnost konkrétního jednání účastníka řízení, bankovní rada uvádí, že ve své podstatě, s jednou výjimkou, tyto nelze považovat za důvodné.

[96.] Ustanovení § 37 přestupkového zákona stanoví demonstrativní výčet okolností, k nimž musí správní orgán při určení druhu a výměry trestu přihlídnout. Pokud účastník řízení tvrdí, že napadené rozhodnutí nepřihlíží k povaze a závažnosti přestupku, bankovní rada se s tímto hodnocením neztotožňuje a odkazuje na body 36 až 47 napadeného rozhodnutí, z nichž je zřejmé, že se správní orgán prvního stupně skutečnostmi uvedenými v § 37 a § 38 přestupkového zákona při určení druhu a výměry trestu zabýval. Z tohoto hlediska je námitka nedůvodná.

[97.] Zároveň je ale třeba v této souvislosti opětovně poukázat na skutečnost, kterou bankovní rada zmínila v předchozí části odůvodnění tohoto rozhodnutí týkající se námitek účastníka řízení v otázce oznámení obchodu účastníka řízení s akciemi Emitenta provedeného dne 21. 11. 2023 (viz body 92 a 93 tohoto rozhodnutí).

[98.] Jak plyne z výroku napadeného rozhodnutí i jeho odůvodnění (viz jeho body 37 a 38), účastník řízení se dopustil celkem tří přestupků podle § 177 odst. 1 písm. c) ZPKT. Je ale třeba uvést, že v případě skutku spočívajícího v neoznámení manažerské transakce s akciemi Emitenta provedené dne 21. 11. 2023 je situace odlišná v porovnání s dvěma předcházejícími skutky. Zatímco u nich účastník řízení na plnění oznamovací povinnosti zcela rezignoval, v případě poslední transakce tomu tak nebylo.

[99.] Jak již bylo uvedeno výše (viz body 92 a 93 tohoto rozhodnutí), v tomto případě účastník řízení projevil vůli i snahu manažerskou transakci oznámit řádně a včas, a když se mu to nepodařilo, pokusil se danou situaci zhojit alespoň formou zaslání datové zprávy do datové schránky ČNB ještě dne 24. 11. 2023¹¹, tedy ve lhůtě stanovené pro oznámení manažerské transakce.

¹¹ Což ovšem nepředstavovalo způsob splnění předmětné povinnosti – viz odstavce (32) a násl. napadeného rozhodnutí.

[100.] Uvedená skutečnost by proto měla být při úvaze o výši trestu vzata v potaz ve smyslu § 38 písm. d), případně § 39 písm. c) přestupkového zákona, neboť účastník řízení se zjevně snažil oznámit danou manažerskou transakci řádně a včas, a zároveň, když se mu to nepodařilo, vyvíjel nejbližší následující pracovní den aktivitu směřující k tomu, aby byl co nejdříve odstraněn protiprávní stav.

[101.] Vzhledem k uvedenému proto bankovní rada rozhodla o snížení pokuty v rozsahu plynoucím z výroku tohoto rozhodnutí. Při snížení pokuty přihlédla k tomu, že pokus provést oznámení řádně a včas byl uskutečněn až u posledního ze skutků uvedených ve výroku napadeného rozhodnutí, kdy se předmětná transakce týkala obchodu představujícího cca 22 % celkového objemu řádně a včas neoznamovaných manažerských transakcí uvedených ve výroku napadeného rozhodnutí.

[102.] Zároveň ale bankovní rada při úvahách o rozsahu snížení výše pokuty přihlédla i k tomu, že trest byl ukládán za nejprůšnější postižitelné jednání (transakce ze dne 13. 7. 2023 v objemu 171 579 421,75 Kč) a že účastník řízení je profesionálem působícím dlouhodobě na kapitálovém trhu, který musel vědět, že se na něj při obchodech s veřejně obchodovatelnými cennými papíry, kam spadají i akcie Emitenta, vztahují mimo jiné i různé druhy oznamovací povinnosti.

[103.] Přesto tak opakovaně nečinil, přičemž bankovní rada se vzhledem ke skutečnosti, že v současnosti jsou v běhu správní řízení vedená s dalšími třemi členy téže finanční skupiny, jejichž předmětem je takřka identické protiprávní jednání jako v posuzované věci, kloní k názoru, že v posuzované věci nešlo o selhání jednotlivce v důsledku nesprávné interpretace čl. 19 nařízení MAR, jak argumentuje účastník řízení, ale o jednání účelové na úrovni skupiny. Proto bylo snížení pokuty provedeno pouze v rozsahu, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, neboť účastníkům trhu je třeba vyslat jasný signál, že takovéto jednání, které ohrožuje důvěryhodnost fungování trhu, nebude tolerováno.

[104.] K námitce, že správní orgán prvního stupně nepřihlédl k žádné polehčující okolnosti, je třeba uvést, že absenci majetkového prospěchu či vznik škody nelze u tohoto typu přestupku zohledňovat jako polehčující okolnost, neboť majetkový prospěch či vznik škody není znakem přestupku spáchaného účastníkem řízení. Plnou součinnost účastníka řízení v rámci správního řízení pak bankovní rada považuje za naprostou samozřejmost, neboť jde o povinnost plynoucí z § 50 odst. 2 správního řádu (jakož i z § 8 zákona č. 15/1998 Sb., o dohledu v oblasti kapitálového trhu a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů). Její poskytnutí proto nemůže být považováno za polehčující okolnost.

[105.] Argumentuje-li dále účastník řízení tím, že v posuzované věci absentuje negativní vliv na právem chráněný zájem, případně argumentuje-li intenzitou dopadu vytýkaného jednání na tento zájem, je třeba uvést, že jednání účastníka řízení negativní vliv na právem chráněný zájem mělo. Zájmem, který byl jednáním účastníka řízení dotčen, totiž byla transparentnost kapitálového trhu a důvěra účastníků trhu v transparentnost trhu a jednání osob na něm působících. O tomto důsledku jednání účastníka řízení nemůže být v posuzované věci pochyb. Uvedené plyne i z účelu čl. 19 nařízení MAR, jehož pravidla účastník řízení opakovaně porušil, a to nikoli bezvýznamně, když limit 20 000 EUR stanovený tímto článkem nařízení MAR pro oznámení manažerské transakce byl v součtu všech obchodů neoznamovaných účastníkem řízení řádně a včas překročen přibližně 450 krát.

[106.] Pokud jde o námitku směřující k tomu, že správní orgán prvního stupně nesprávně přihlédl jako k přitěžující okolnosti ke dvěma historickým, věcně nesouvisejícím a zahlazeným přestupkům, což má údajně plynout ze systematiky napadeného rozhodnutí, bankovní rada tento názor účastníka řízení nesdílí.

[107.] Není vůbec zřejmé, z čeho účastník řízení dovozuje, že správní orgán prvního stupně k hodnocení osoby pachatele přihlédl jako k přitěžující okolnosti. Prostý fakt, že je tato pasáž (body 45 a 46) napadeného rozhodnutí obsahující hodnocení osoby pachatele zařazen za bod, v němž správní orgán prvního stupně konstatuje, že přestupek byl účastníkem řízení spáchán opakovaně, této skutečnosti sám o sobě nenasvědčuje. To platí tím spíše, když v navazujícím bodě 47 napadeného rozhodnutí zohledňuje povahu činnosti účastníka řízení ve smyslu § 37 písm. g) přestupkového zákona. Body 45 až 47 napadeného rozhodnutí tak tvoří logický celek v rámci úvah správního orgánu prvního stupně o druhu a výměře trestu, v nichž přihlédl k osobě pachatele a k povaze jeho činnosti.

[108.] Pokud jde o námitku týkající se nemožnosti přihlédnout k dřívějším přestupkům, bankovní rada se v této otázce plně ztotožňuje s argumentací správního orgánu prvního stupně obsaženou v bodě 46 napadeného rozhodnutí, včetně tam citované judikatury, na které tímto odkazuje.

[109.] Nad rámec toho bankovní rada uvádí, že právě z dřívějších přestupků účastníka řízení uvedených správním orgánem prvního stupně v napadeném rozhodnutí plyne, že o nutnosti plnit oznamovací povinnost ohledně určitých skutečností týkajících se obchodů s veřejně obchodovatelnými papíry na regulovaném trhu musel účastník řízení vědět nejenom jako profesionál dlouhodobě působící na kapitálovém trhu, ale musel si jich být vědom už jenom z důvodu v minulosti mu uložených pokut. Z tohoto hlediska pak nehraje vliv, že šlo v těchto případech o jiný druh oznamovací povinnosti, než byl porušen v projednávané věci. Námitka je proto nedůvodná.

[110.] Pokud jde o námitky týkající se tvrzeného nesouladu výše pokuty s dosavadní rozhodovací praxí, když pokutu účastník řízení označuje za excesivní, nepřiměřenou, neodpovídající skutkovým okolnostem posuzovaného případu a má být údajně i v rozporu se zásadou, že za podobně závažné přestupky mají být ukládány podobné pokuty, ani s těmito námitkami se bankovní rada neztotožňuje.

[111.] Bankovní rada předně odkazuje na § 2 odst. 4 správního řádu, který stanoví, že správní orgán dbá, „aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly“.

[112.] Smyslem uvedené zásady je eliminace libovůle správních orgánů při jejich rozhodování a zajištění ustálené rozhodovací praxe. Zároveň ale platí, že je vždy nutné vycházet z okolností každého jednotlivého případu. Pro úplnost bankovní rada uvádí i názor odborné literatury, který tuto skutečnost potvrzuje: „Dodržování zásady legitimního očekávání vyplývající z § 2 odst. 4 správního řádu nemůže znamenat absolutní neměnnost rozhodovací praxe správních orgánů, která nemůže ustrnout na místě a nereagovat na nové skutečnosti. Zásadu legitimního očekávání nelze zaměňovat s mechanickým přístupem k řešení jednotlivých případů. Ostatně i sám § 2 odst. 4 správního řádu požaduje, aby nevznikaly „nedůvodné“ rozdíly, z čehož plyne, že řádně odůvodněné odchylky od ustálené rozhodovací praxe jsou přípustné.“¹²

[113.] Z uvedeného plyne, že klíčovým faktorem pro posouzení, zda k porušení citované zásady došlo, je skutečnost, zda se jednalo o případy identické či natolik podobné, že by rozdílné hodnocení jednání účastníka řízení v posuzovaném případě a v případech namítaných účastníkem řízení svědčilo o porušení této zásady.

[114.] Pokud se jedná o identifikaci podobností, lze uvést, že u projednávané věci a účastníkem řízení uváděných případů existuje jediná podobnost, a to porušení stejné právní povinnosti. V ostatních okolnostech se porovnávané případy liší jak co do osoby pachatele

¹² Josef Vedral: Správní řád. Komentář. 2. vyd. Praha 2012, s. 109.

(nepodnikající fyzické osoby versus právnická osoba působící jako profesionál dlouhodobě na finančním trhu), tak objemu transakcí (stovky milionů Kč versus řádově nižší objemy) a s ním spojené intenzity zásahu do právem chráněného zájmu (ve smyslu rozsahu překročení čl. 19 nařízení MAR stanoveného limitu) a v neposlední řadě i majetkovými poměry jednotlivých účastníků řízení (vysoce zisková podnikající právnická osoba versus nepodnikající fyzické osoby).

[115.] Výše uvedené skutečnosti ostatně zohlednil i správní orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí a není třeba je proto opětovně opakovat.

[116.] Bankovní rada se proto plně ztotožňuje s argumentací správního orgánu prvního stupně uvedenou v této věci v bodech 51 až 54 napadeného rozhodnutí, na které tímto odkazuje, a to včetně tam uvedené judikatury.

[117.] Při zohlednění všech okolností případu proto nelze dojít k závěru, že by v případě pokuty uložené účastníku řízení v projednávané věci šlo o pokutu excesivní, nepřiměřenou a neodpovídající skutkovým okolnostem posuzovaného případu.

[118.] Pouze na doplnění bankovní rada uvádí, že účastníkem řízení požadovaný přístup by prakticky popíral možnost správního orgánu reagovat na odlišnosti jednotlivých případů a okolností, za nichž byl ten který přestupek spáchán. To by však ve svém důsledku vedlo k unifikaci sankce. Takový přístup je nutné odmítnout a již z konstrukce sankce za porušení oznamovací povinnosti uvedené v § 177 odst. 6 ZPKT je evidentní, že ani zákonodárce nic takového nezamýšlel. Bankovní rada proto ani tuto námitku účastníka řízení nepovažuje za důvodnou.

VI. Porušení procesních a ústavních práv účastníka řízení

[119.] *Účastník řízení namítá, že nenařízením ústního jednání, respektive vydáním usnesení o zamítnutí návrhu účastníka řízení na nařízení ústního jednání došlo ke zkrácení jeho ústavně zaručených práv, zejména práva na spravedlivý proces, v jehož rámci může obviněný řádně a v plném rozsahu uplatňovat své právo na obhajobu, včetně práva být přítomen provádění důkazů při respektování zásady ústnosti, přímosti a bezprostřednosti. S ohledem na uvedené je pak dle jeho názoru napadené rozhodnutí nesprávné a nezákonné. Účastník řízení navrhuje, aby bankovní rada rozhodla tak, že se napadené rozhodnutí zrušuje a řízení se zastavuje, případně aby rozhodla, že se uložená pokuta snižuje.*

[120.] Bankovní rada se k těmto námitkám, které byly obsaženy již v rámci rozkladu účastníka řízení proti napadenému usnesení, vyjádřila v úvodní části odůvodnění tohoto rozhodnutí s tím, že tyto námitky nepovažuje za důvodné. Odkazuje proto v tomto směru na svou argumentaci uvedenou v části I. odůvodnění tohoto rozhodnutí, zejména pak na argumentaci uvedenou v bodech 24 až 30 tohoto rozhodnutí.

[121.] Bankovní rada po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospěla k závěru, že uložení pokuty je v projednávané věci zcela namístě. Zároveň však bankovní rada zastává názor, že nemůže odhlédnout od okolností, které se týkají porušení oznamovací povinnosti dle čl. 19 odst. 1 písm. a) a odst. 2 nařízení MAR ve vztahu k obchodu s akcemi Emitenta uskutečněnému dne 21. 11. 2023, k nimž se bankovní rada vyjádřila v bodech 92 a 93 a dále v bodech 97 až 103 tohoto rozhodnutí. Z nich je zřejmé, že v případě této transakce účastník řízení vyvinul snahu, aby oznámení o předmětné transakci bylo doručeno řádně a včas, a

když se mu to přes vzniklé problémy nepodařilo, v nejbližší možné době aktivně jednal s cílem protiprávní stav odstranit.

[122.] Uvedené skutečnosti, respektive jejich význam, je proto třeba více zohlednit při úvahách o výši pokuty. Bankovní rada proto s ohledem na již uvedené a s přihlédnutím k hledisku přiměřenosti sankce rozhodla o snížení pokuty uložené napadeným rozhodnutím tak, jak je uvedeno ve výroku B. tohoto rozhodnutí s tím, že významu okolností zmíněných v předchozím bodě tohoto rozhodnutí bude v posuzovaném případě odpovídat snížení pokuty o 15 % výše původně správním orgánem prvního stupně vyměřené pokuty.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se v souladu s ustanovením § 152 odst. 5 ve spojení s § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. Ing. Eva Zamrazilová, CSc.
viceguvernérka
podepsáno elektronicky

Ing. Jan Kubíček, Ph.D.
člen bankovní rady
podepsáno elektronicky